STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 14
prijs 90 cent

RED ARROWS

MIEKE STERK

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

HOOFD-
REDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen
Sander Wigman
VASTE
MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretecher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Jan van Gelderen
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Gijsbert Hanekroot
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Kool
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
Nr. 14 6 april 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem
Azieweg 1
telefoon 023/31 92 00

Tijd moet rollen

Ik lees uw paperassen reeds vanaf 1399, d.w.z. vanaf het moment dat de Pepdrukkunst werd uitgevonden. Juist. Dat was in 1399. Ik moet u zeggen dat er behalve mijn eigen werk „De Plof der Rotheid" niets beters meer op de markt is verschenen. Nee.
Nu ligt het niet in mijn bedoeling uw en mijn werk te loven en te prijzen (de brievenpagina druipt toch al van het geslijm en gekwijl). Toch zou ik, na al die eeuwen uw blad te hebben gelezen, bekeken, gevroten en verslonden, enige opmerkingen willen maken. Wat mij in de loop der tijden zo opgevallen is, is dat er zoveel plaatjes, prentjes en tekeningen in staan. Ik mag zoiets wel. Ja.
Tussen enkele haakjes: wilt u mij, als u nog eens tijd hebt de 121e jaargang uit 1520 toesturen; deze is mij nl. ontgaan, omdat ik de vorige nog niet uit had.
Ik heb ook een keer een fout in uw blad ontdekt. In het tweede Peploze tijdperk (1702-1726), toen Pep door Barend de Banale verboden striperatuur was, las ik al m'n oude Peps nog eens door, en in het 1e februarinummer van 1400 stond een artikel over de Rolling Stones, dat ze al aan hun vierde album toe waren. Volgens mij was dat pas veel later, want in 1400 bestonden de Stones nog helemaal niet en daarom konden ze toen volgens mij ook nog niet aan hun 4e album toe zijn. Nou ja, het hindert heus niet hoor. Echt niet.
De laatste dagen, om precies te zijn de laatste tien jaar, is uw blad nog beter geworden, vind ik tenminste, of misschien lijkt het ook maar zo; in ieder geval is Pep wel dunner geworden: in 1399 waren het 886 bladzijden, in 1962 nog maar 32, nu al weer 48; ga zo door, dan zijn er in ± 2400 weer ruim 800 bladzijden.
Goed... als u trouwens mijn werk „De Plof der Rotheid" eens wilt plaatsen, dan geeft u maar eens een brul. U kunt dan minstens tot het jaar 2024 voort met uw blad. Ik zou het erg leuk vinden als u deze brief plaatst, want dan kan ik die Pep met trots aan het voor- en nageslacht laten zien. Als u hem plaatst, dan graag vóór 2107; als u het morgen doet, is het natuurlijk ook goed. Tijd speelt geen rol. Nou, ajuus en dergelijke toestanden dan maar weer.

Jan Vergasmus, Groningen

BRUL!

Streepjes

Ik wil graag Popeye in PEP hebben. En vooral bedankt voor de nieuwe strip van Blook. En kan Llewelyn Fflint in kleur, want dan wordt het misschien mooier. En bij datzelfde verhaal moeten niet zoveel streepjes zitten, want dan kun je haast niets zien. Ik vind dat Blueberry eruit moet. Hetzelfde bij Bandoneón. Corto Maltese moet beter worden getekend en graag ook in kleur. Ik zou ook graag een plaat van Ajax in PEP hebben. Vooral Johan Cruijff. Koning Yaroslav kan een heel wat mooiere strip worden. Nop is zowat hetzelfde als Engelbert. Is Baron van Tast nou zijn echte naam, of heeft hij een andere naam, of heet hij zo omdat hij een baron is?

Jante Anton Lulmes, Gendringen

Llewelyn Fflint kan niet in kleur. Het zou er trouwens niet mooier op worden, vinden wij. Dat geldt ook voor Corto Maltese. Geen kans op Johan Cruijff. Baron van Tast heet zo, omdat zijn vader baron was en ook Van Tast heette.

Genie

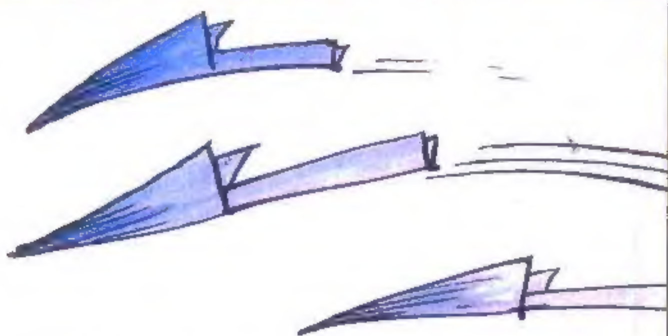
Een geweldig verhaal, met zeer geweldige illustraties. Peter van Straaten beweert wel (nog bedankt voor dat interview, Pep) dat hij geen illustrator is, maar dat is *beslist* niet waar. Wat een stijl heeft die jongen, al vindt hij dat zelf ook niet. Volgens mij zijn de meeste striptekenaars niet tevreden over hun werk, maar dit gaat me toch werkelijk te ver. Peter stelt te hoge eisen aan zijn strips, wat helemaal niet nodig is. Ik vind hem meer dan geweldig. Voor mij bestaat er geen genie in de stripwereld, maar een uitzondering bevestigt de regel, moet je maar denken. Mijn complimenten aan Peter.

Conny Tenge, Amerongen

Welke Peter?

Doorn

Ik lees PEP nog niet zo lang, maar één ding zie ik als ik de PEP lees. Het is iets achteruit gegaan in de loop

der jaren. Voor de meeste gekleurde strips heb ik lof (Asterix en Lucky Luke springen er bovenuit). Baron Van Tast is een leuke strip maar behoort niet tot mijn favorieten. Peter de Smet is en blijft een goede tekenaar, maar aan de tekst valt wel wat te sleutelen, vind ik. De zwart/wit strips zijn dermate slecht, dat ik er niet eens meer naar kijk. Ze zijn mij een doorn in het oog en erzonder zou PEP stukken beter zijn. Van de puzzels snap ik geen snars (dat ligt aan Jan Meulendijks of aan mij). Dat stuk over diepzeevissen in PEP 5 vind ik zeer goed en ik hoop dat zoiets er meer in komt. Komt Lucky Luke gauw terug?

Sander Heijmans, Eindhoven

Lucky Luke in Pep 20.

Kuifje...

Ik zou willen vragen of er alstublieft een verhaal van Kuifje komt. Niet van die verhalen uit de boeken, maar van de films van Kuifje. Wel graag van de tekenfilms. Alstublieft, PEP. Ik ben wég van Kuifje.

Hans Sprengers, Tiel

Kuifje en het Haaienmeer in PEP22.

...en Kuifje

PEP is een hartstikke goed stripweekblad. Ik lees al 10 jaar PEP en al wordt het steeds een beetje duurder, ik zeg mijn abonnementschap niet op. Corto Maltese en Wetamo kunnen er voor mijn part wel uit. En bovendien, wanneer komt Kuifje weer in PEP? Ik vond het altijd een prachtstrip. Ik heb zelf ook een heleboel albums van Kuifje en ik vraag u vriendelijk hem weer eens in PEP te zetten.

Jacob de Zwart, Damwoude

Ik zeg zelfs meer: Haafje en het Kuienmeer in PEP22!

OPLOSSING PUZZEL PEP 13

Onlangs was een boekenluis
in Den Haag geheel abuis.
Hij heeft zich, zonder het te weten,
door een wetboek heengevreten
Hij moet weldra naar het gekkenhuis...

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

EN HET STUNTTEAM THE RED ARROWS!
DEZE WEEK: MIEKE STERK!
OVER
pep IS PIEP!

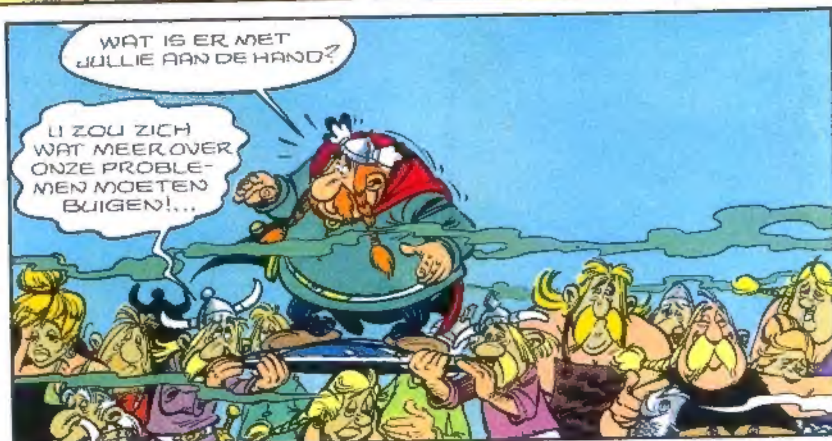
Asterix

EN NIET BEWEGEN, HOOR!

PSSSSSJJJ!

BIJ TOUTATIS! DIT IS NIET OM UIT TE HOUDEN!
?
HOU OP BIJ BELENOS! HOU OP!
SSSSK WKSSSK!

WAT IS ER MET JULLIE AAN DE HAND?
U ZOU ZICH WAT MEER OVER ONZE PROBLEMEN MOETEN BUIGEN!...

ALSJEBLIEFT! DE TOORN DER GODEN: EEN BROUWSELTJE IN EEN KETEL!

'T SCHIJNT JOU WEINIG TE DOEN, DIE STANK!
WAT WIL JE?... MET DIE VISSEN...

SPLATS!

TEKENINGEN:
UDERZO
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de ziener

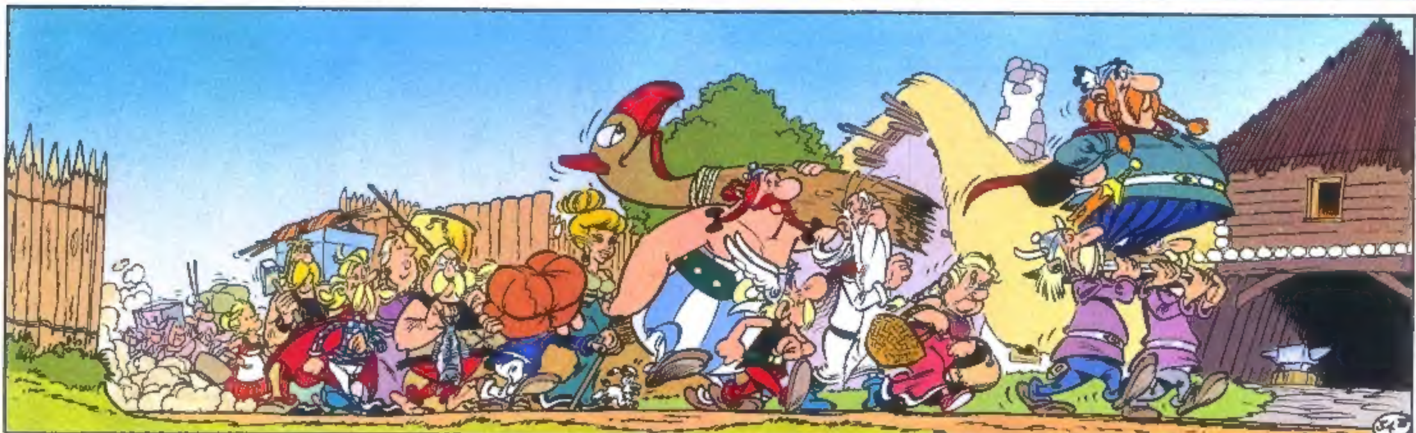

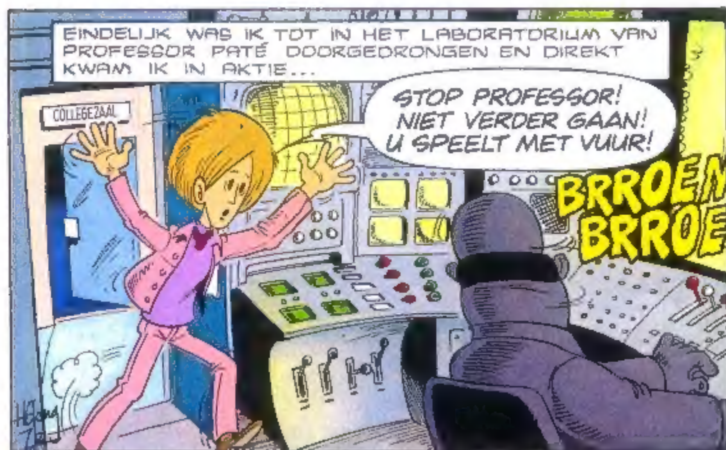

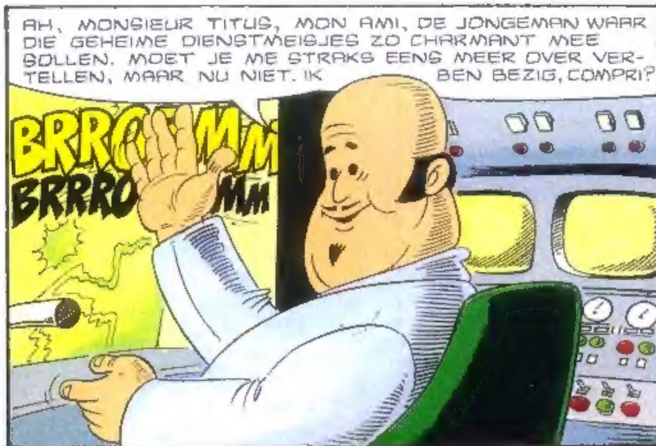

WORDT VERVOLGD

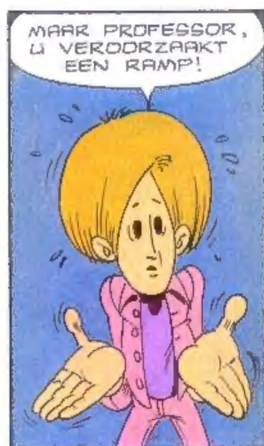
Titus

EINDELIJK WAS IK TOT IN HET LABORATORIUM VAN PROFESSOR PATÉ DOORGEDRONGEN EN DIREKT KWAM IK IN AKTIE...
COLLEGEZAAL
STOP PROFESSOR! NIET VERDER GAAN! U SPEELT MET VUUR!

AH, MONSIEUR TITUS, MON AMI, DE JONGEMAN WAAR DIE GEHEIME DIENSTMEISJES ZO CHARMANT MEE SOLLEN. MOET JE ME STRAKS EENS MEER OVER VERTELLEN, MAAR NU NIET. IK BEN BEZIG, COMPRI?

MAAR PROFESSOR, U VEROORZAAKT EEN RAMP!

EEN RAMP? ONMOGELIJK! IK HELP SLECHTS DE WETENSCHAP VOORUIT.

MAAR NU EVEN NIET PRATEN. WE NADEREN 'N BELANGRIJK MOMENT.

WAT MOET IK DOEN?..HIJ LUISTERT NIET... ZAL IK HEM BAFFEN?

NEE, DAT KAN IK NIET, DAAR IS HIJ TE AARDIG VOOR...

WACHT, IK MOET HEM WEGLOKKEN!..
PROFESSOR, LUISTER, IN DE KEUKEN STAAT 'N HEERLIJK MAAL VOOR U KLAAR.

MET VEEL KNOFLOOK.

HELAAS, IK KAN NIET.

IK MOET DIT AFMAKEN, U MAG ME NIET AFLEIDEN.

MISLUKT. DAN MAAR HARDE MIDDELEN. ALS HIJ KNOFLOOK RUIKT IS HIJ VERLOREN!

BROEMM
BROEMM

DE KEUKEN ZAL WEL BOVEN ZIJN.

TEKENINGEN: HENK 'T JONG

TEKST: LO HARTOG VAN BANDA

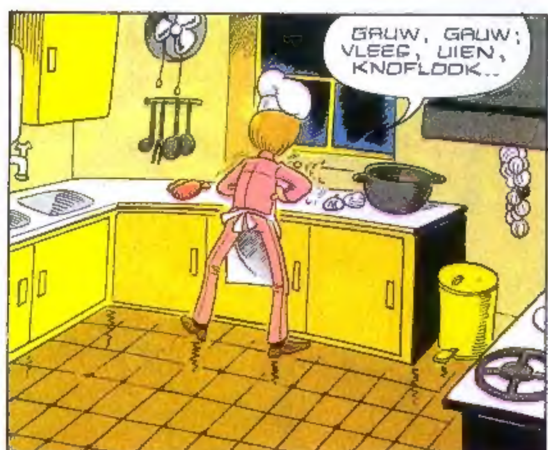
KLEUR: MARIANNE DE KRUIJFF

topgevaar

AAAAAHH!

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

DE CHEYENNES HEBBEN HUN PONIES AFGEJAKKERD OM ZO SNEL MOGELIJK BIJ DE "VELDSLAG VAN BLUEBERRY" TE KOMEN ...MAAR...

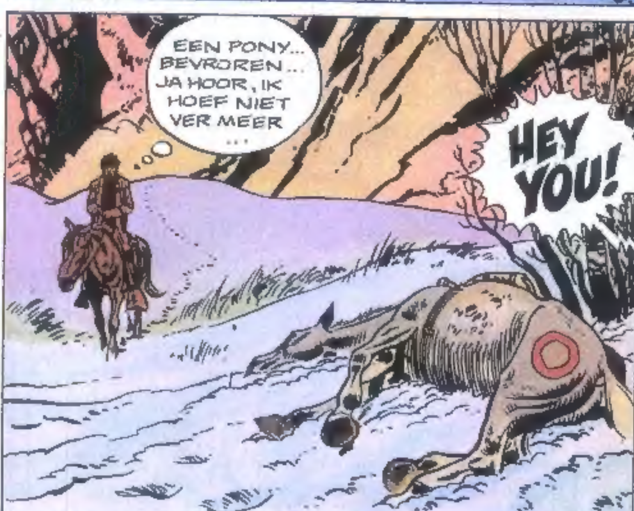
TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

generaal geelkop

TOT AAN ZONSOPGANG VERVOLGT DE LUITENANT ZIJN WEG..OPEENS...

ZE HOEVEN NIET LANG TE RIJDEN, OF...

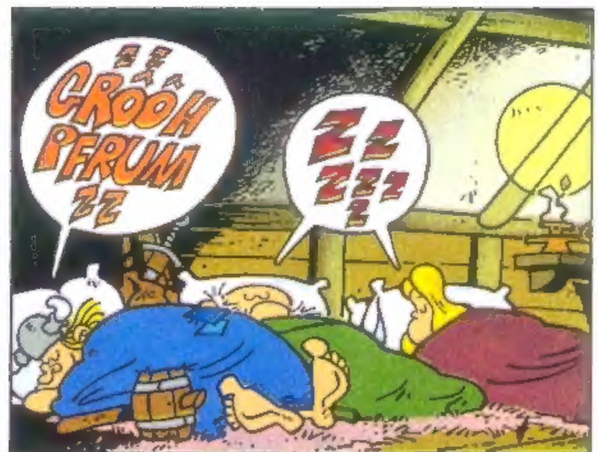

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

'T RUSTEN.
RÔÔÔH PFZRR
SNAK
WELTERUSTEN, KLAAS. WELTERUSTEN, PLOK.
WELTERUSTEN, JORIS.

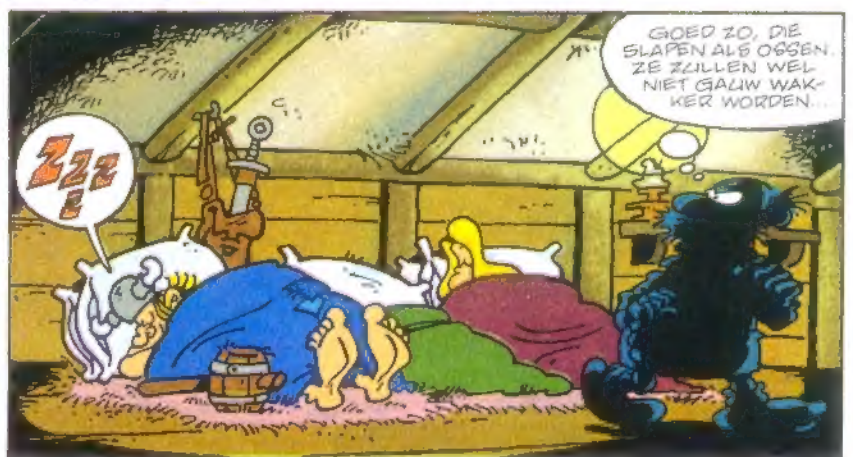
CROÔH PFRUM ZZ
ZZZZZ

ZZZZZ
PLINK
ZZZZZ

ZZZZ
PLINK
ZZZZ

ZZZZ
GOED ZO, DIE SLAPEN ALS OSSEN. ZE ZULLEN WEL NIET GAUW WAKKER WORDEN...

HA NEE, SCHURK! DAT ZAL NIET GAAN... GRBRZ...
!

HO... MAAR HET IS PLOK... HIJ DROOMT...
...NEE... GROMPF JE ONTKOMT ME NIET, SCHURK.
GRÔÔÔH PRUFF
HA, HA, HA
ZZZZ
BLAM

VLUG ERVANDOOR VOOR ER IEMAND WAKKER WORDT...

HA, BEN JE DAAR EINDELIJK! KOM MEE! DE CHEF VERWACHT JE!
JA, JA!

ONZE GROTE BAAS WERD AL BEHOORLIJK ONGEDULDIG!
PETER DE SMET

TEKST EN TEKENINGEN
PETER DE SMET
KLEUR SANDER WIJGMAN

het zwingende zwaard

DE VOLGENDE OCHTEND
ZUCHT
HAAAA
WAT HEB IK LEKKER GESLAPEN!

GOEDEMORGEN, KLAAS. HEB JE GOED GESLAPEN?

KLAAS?

KLAAS!
WAAR BEN JE, KLAAS? OEHOE!
UH?

KLAAS IS WEG
WAT KRIJGEN WE NOU? IS ER BRAND OF ZOIETS?
EN WAT DAN NOG?

IK VIND DAT GEEN REDEN OM FATSOENLIJKE MENSEN VOOR DAG EN DAUW WAKKER TE MAKEN!
'K VRAAG ME TOCH AF WAAR HIJ IS.

ACH WAT. HIJ IS NATUURLIJK BANG GEWORDEN EN ER VANDOOR GEGAAN
DE BANGEBROEK
KLOTS KLOTS

SPLET

BRRRRR!

FORMIDABEL, HOE JE VAN ZO'N FRIS BAD 'S OCHTENDS OPKNAPT!
VIND JE OOK NIET?

TERWIJL JORIS EN PLOK HUN REIS VOORTZETTEN
♪ OH MOEDERTJE ♫ MOEDERTJE, 'K BEN ZO ALLEEN! DE JAGER HEEFT MIJ VERLATEN!

...GEBEUREN ER ONHEILSPELLENDE DINGEN BIJ DE SCHTINKS
DE MAN DIE U VERWACHTTE IS AANGEKOMEN, HEER
GOED. LAAT HEM BINNEN!

WORDT VERVOLGD

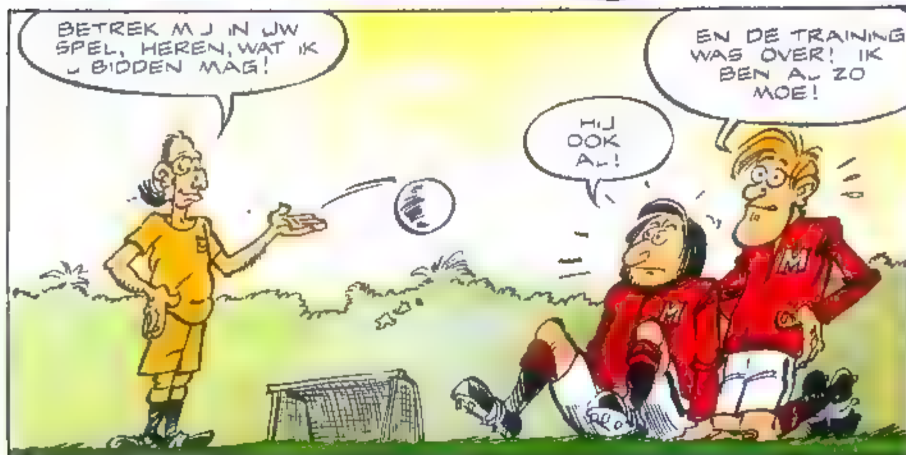
DE MACARONI'S

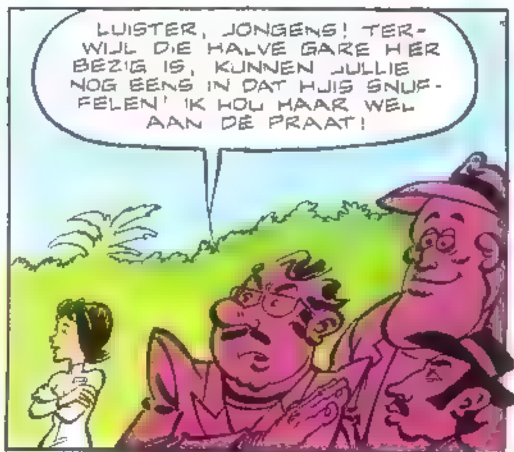

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

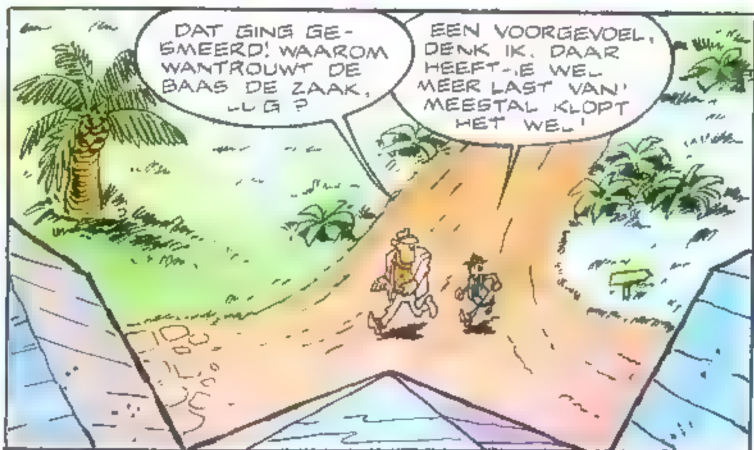
de wraak van de graaf

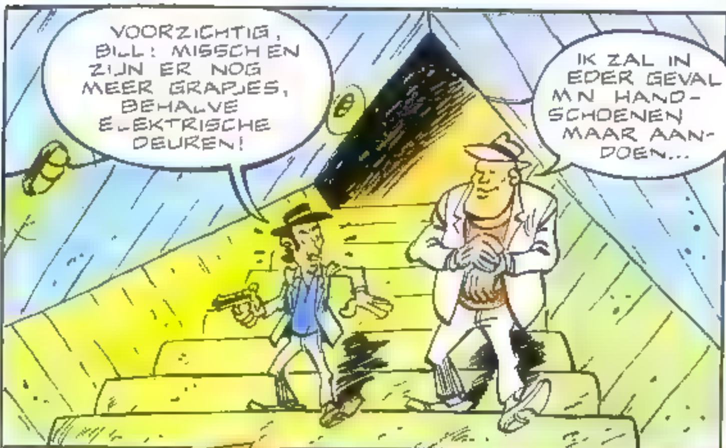

WORDT VERVOLGD

In het land van Noana

door Quint
illustratie Julius de Goede

Orchideeën hadden hem nooit veel gedaan. Dure bloemen die in tropische landen groeiden. Iets voor rijke dames. Hij was verbaasd te horen dat er meer dan dertigduizend verschillende soorten bestonden, in allerlei maten, kleuren en vormen, en dat de meeste gemakkelijk gekweekt konden worden in kassen. Maar echt interesseren deed het hem niet. Er was maar een soort waar hij werkelijk mee te maken wilde hebben: de zwarte orchidee. Sinds mensenheugenis waren fortuinjagers naar die rariteit op zoek, en hij zou hekkesluiter worden.

Evans was zijn naam. Twaalf ambachten en dertien ongelukken, en toch eens een brave arbeiderszoon die voor timmerman in de wieg was gelegd. Maar zijn ongedurige aard had hem over de hele wereld gejaagd en nu greep hij de kans aan voor een betaalde reis naar de binnenlanden van Brazilië omdat hij daar nog nooit geweest was. Brumer zou die reis voor hem betalen, heen en terug, en als hij geluk had, zou hij bovendien nog een klein kapitaal verdienen. Maar dan moest hij wel met de zwarte orchidee terugkomen.

Brumer was een schatrijke fabrikant met een kostbare hobby: hij kweekte orchideeën. En net als iedere orchideeënkweker, beroeps of amateur, droomde hij ervan een totaal nieuwe soort te ontdekken, bij voorkeur een met een grote kleurige bloem. Tegenwoordig was het niet moeilijk voor een botanist om een nieuwe orchidee toe te voegen aan de bestaande collectie, maar de grote briljante soorten, juist omdat ze zo opvallend waren, waren al lang geleden ontdekt.

Brumer stuurde ondernemende mannen de tropische wildernissen van Columbia, Venezuela en Brazilië in om zeldzame orchideeën voor hem te zoeken. Orchideejagers ploegden voor hem door dichte oerwouden, riskeerden hun levens, trotseerden dysenterie, koorts, slangebeten en vijandige wilden om hem een uniek exemplaar te brengen. Hij betaalde ze goed, maar een werkelijk fantastische beloning lag te wachten op de fortuinlijke vinder van een echte zwarte orchidee. Tot nog toe waren alle geruchten over het bestaan van zo'n bloem onwaar gebleken. Toch dook het bericht telkens weer op.

Brumer redeneerde dat als er een kans was op een nieuwe en opvallende orchidee, die in Brazilië moest liggen, dat grote land met zijn vele verschillende klimaten en uitgestrekte vaak nog maagdelijke oerwouden. En hij vond altijd wel avonturiers die bereid waren voor hem op pad te gaan. Soms loonde het de moeite. In Venezuela had eens één van zijn jagers een nieuwe soort ontdekt met grote rode bloemen, die zestig meter boven de grond groeide in de kruin van een boom. En er ging geen week voorbij of er kwamen kratten binnen uit alle werelddelen, Azië, Afrika, Zuid-Amerika.

Evans beproefde zijn geluk in de binnenlanden van Brazilië, en hij zag kans een half dozijn zeldzame soorten op te sporen. Dat gaf hem hoop en hij was nóg dieper de wildernis ingetrokken. Van de Indianen merkte hij niet veel. Af en toe een vluchtende schaduw in de groene schemering zodra hij naderde, dat was alles. De Indianen hadden in die streek de blanken leren vrezen. In de afgelopen jaren hadden ze te maken gehad met slavenjagers, met gewelddadige goudzoekers, met allerlei slag avonturiers. Vreemde ziektes door de blanken meegebracht, zoals griep en pokken, hadden soms hele dorpen de dood ingejaagd. Geen wonder dat de Indianen geen heil meer zagen in contact met de blanken, of het nu missionarissen of orchideejagers waren. Maar de wildernis wemelde van giftig ongedierte, slangen en stekelroggen in de poelen, gigantische wilde varkens in het laaghout, en Evans mocht dankbaar zijn dat hij óók van die tweede expeditie heelhuids terugkeerde.

Op een plantage aan de rand van de beschaving, waar zijn verblijf een welkome afleiding betekende voor de plantersfamilie, hoorde hij voor het eerst van het land Noana. Het was de huisbediende Jozef, die hem daarover vertelde. Tot zijn verbazing kwam hij toen ook te weten dat Jozef in feite een slaaf was. Deze stille en gedienstige man was als jongen van vijftien door een groep blanke huidenjagers brutaalweg ontvoerd toen zijn stam door hen verrast werd. Hij niet alleen, maar zeker vijf jongens waren toen als slaven meegenomen en ver van hun eigen gebied verkocht aan planters, die een voortdurend gebrek aan werkkrachten hadden. Meestal waren ze wel zo wijs dat ze niet meer wegliepen. Niet alleen werden ze nagezeten door kwaadaardige honden, maar bovendien moesten ze in hun eentje dwars door de wildernis en over gebied van vijandige stammen. Jozef had zich aangepast, en de plantersvrouw vertelde trots dat hij bekeerd was, gedoopt en wel. Het viel Evans moeilijk te geloven dat de gedienstige man in zijn witte jasje, die glimlachend de laarzen van de planter hielp uittrekken bij de eerste wenk, ooit een echte wilde was geweest, letterlijk uit het groene hart van de wildernis geplukt.

Het was Jozef die hem vertelde van het land van Noana, waar een zwarte orchidee moest groeien, zo groot als een hand. „Hoog tegen de bomen aan, en zo zwart als mijn haar. Als jongen heb ik ze vaak gezien."

Evans sprak erover met de planter, maar die haalde zijn schouders op. Hij had nog nooit gehoord van een zwarte orchidee, en evenmin van een land van Noana. Toen Evans voorzichtig voorstelde dat Jozef hem misschien op zijn volgende expeditie kon begeleiden, had hij meteen geweigerd. Jozef was onmisbaar geworden. Over de mogelijkheid om hem vrij te kopen durfde Evans helemaal niet te beginnen. De plantersfamilie was compleet vergeten hoe ze aan hun onmisbare Jozef gekomen waren. Ze zouden zwaar beledigd zijn als hij over zoiets zou beginnen, dat was duidelijk.

Uitleggen waar het land van Noana lag, kon Jozef helaas niet. Maar op de vraag of hij het zou kunnen terugvinden, glimlachte hij en knikte met dromerige ogen. „Het land van Noana. . . Hoe zou ik dat niet kunnen terugvinden? Ik ben daar geboren."

Evans was geen man van scrupules. De gastvrijheid die hem door de planter was aangeboden, beloonde hij door hun huisbediende te

pep verhaal

bewerken met beloftes over een vette beloning als hij hem de weg naar Noana zou wijzen. Jozef weigerde in het begin, maar Evans voelde dat hij een kans had en verdubbelde de prijs. Toen Jozef begon over de moeilijkheden die hij met de planter zou krijgen, beloofde Evans hem bescherming. Tenslotte zou hun expeditie uit vier of vijf man bestaan, en daar kon de planter niet tegenop, als ze maar eenmaal in de wildernis waren. Met het geld dat Jozef zou krijgen, hoefde hij maar naar een andere streek te reizen en daar kon hij leven zoals hij wilde. Als een vrij man op de koop toe, hield Evans hem onder ogen.

Tenslotte stemde Jozef toe. Ze spraken af elkaar op een bepaalde plaats te ontmoeten en de volgende ochtend nam Evans hartelijk afscheid van de gastvrije familie. Hij had maar weinig tijd om zijn derde expeditie voor te bereiden en verzamelde een paar mannen, die wel eens in de wildernis op jaguars hadden gejaagd en daar nu veel praats over hadden. Maar Evans had teveel haast om de zaak goed op te zetten, en op de afgesproken dag wachtte hij ongeduldig. Eigenlijk was hij verbaasd toen Jozef ook inderdaad verscheen.

Het werd vanaf het begin een moeizame tocht. Het regenseizoen begon, maar Evans wilde van geen uitstel horen. Twee mannen werden bijna onmiddellijk ziek, malaria, en keerden ondanks zijn protest terug. De twee anderen vonden dat ze nu met te weinigen waren om zich zo diep in het gebied van de Indianen te wagen. Hij moest ze met extra geld overhalen om verder mee te gaan. Maar één man was er op wie hij zich verlaten kon: Jozef. Onvermoeibaar altijd bezig iets voor anderen op te knappen, de eerste om op pad te gaan en de laatste om in zijn hangmat te kruipen. Hij zorgde voor het vuur, maakte Evans' geweer schoon, hielp hem uit zijn vochtige kleren, kookte het eten. . Zonder Jozef was het helemaal ondoenlijk geweest.

Toch dacht ook Evans vaak aan opgeven en terugkeren. Zelfs het vooruitzicht op de zwarte orchidee die hem rijk zou maken, woog niet op tegen de ellende van een voettocht dwars door modderpoelen en damp. De malaria kreeg hem te pakken en hij liep te klappertanden ondanks de kinine. De twee mannen werden met de dag onhebbelijker en tenslotte ontstond er een ruzie die bijna op een handgemeen uitliep. Het was Jozef die met Evans' geweer in de hand tussenbeide kwam, glimlachend en beleefd, maar evengoed, de twee mannen bedachten zich. Toen Evans de volgende ochtend wakker werd, waren ze verdwenen. Met de helft van de kampuitrusting.

Maar nu waren ze vlakbij het land van Noana, bezwoer Jozef hem. Als ze nu teruggingen, was alles voor niets geweest. Ze moesten nog over het gebied van één andere stam, en dan waren ze in het land van Noana. Zwarte orchideeën, zo groot als zijn hand, wilde Evans die niet? Evans liet zich bepraten en sjokte rillend van de koorts achter Jozef aan over de wildpaden, soms tot zijn heupen in het modderige water. In goed vertrouwen volgde hij zijn gids. Hun voorraden raakten op, maar hij schoot een tapir, en Jozef vond schildpadeieren. Eenmaal werden ze bijna overvallen door een jaguar, maar Evans wist het dier met een paar schoten te verjagen.

De dag kwam dat ze een open plek in de wildernis bereikten en daar begon Jozef ineens luidkeels te schreeuwen in een onverstaanbare taal, een langgerekt gekrijs dat beantwoord werd door het gegil van apen en vogels. Hij maakte een gebaar naar de verbaasde orchideejager en wachtte, en Evans wachtte ook. Trillend van de malaria en van spanning. Hij sloot even zijn ogen. Toen hij ze weer opende sloeg zijn hart één slag over, want uit de schijnbaar lege wildernis doemden ineens meer dan vijftig naakte Indianen op, ieder met een boog waarop een lange pijl klaarlag.

En uit de mond van de Indianen kwam, zacht als een windzucht, met verbazing in alle toonaarden, die ene naam: „*Noana!*"

Jozef hief zijn lege handen op en lachte en knikte, en lachte weer, en draaide langzaam rond als iemand die zich goed laat bekijken, en herhaalde dat ene woord bevestigend en geruststellend: „*Noana.*"

En toen begon hij de kleren van zijn lichaam te rukken, met minachtende gebaren, het linnen hemd en de linnen broek, zijn strohoed en sandalen, zodat hij daar tenslotte even naakt stond als de Indianen. En nu viel het Evans op hoeveel hij nog altijd op deze wilden leek, al had zijn haar dan ook een „christelijke" lengte. En Jozef keerde zich naar hem toe met een hemelse glimlach. „U bent nu in het land van Noana," zei hij.

Evans staarde hem aan. Toen keek hij naar de Indianen met hun lange bogen en giftige pijlen, en niet begrijpend schudde hij zijn hoofd. Maar intussen sijpelde het begrip langzaam tot hem door: Jozef wás Noana. Hij had Jozef teruggebracht naar zijn eigen volk, zijn eigen land. Alleen was Jozef nooit langs de vele vijandige stammen gekomen, maar als de bediende van blanke jagers had hij bescherming genoten. Nu bevond Evans zich in het hart van de wildernis en Jozef ontpopte zich ineens als een wilde, ongetemde Indiaan die hem in zijn gezicht uitlachte.

„Ik ben Noana," zei Jozef, en met een wijds gebaar om zich heen, „Dit is het land van Noana."

Toen keerde hij zich naar de wachtende Indianen en begon te spreken in zijn eigen taal, met lange jubelende uithalen, en de Indianen stonden daar en begonnen te beven van opwinding. Soms gaven ze antwoord met een soort gesis.

En Evans begreep dat Jozef hem met een gefantaseerd verhaal over een nietbestaande zwarte orchidee zo ver gebracht had dat hij hem begeleidde, dwars door de wildernis, als een speciale beschermer. Nu was Jozef terug bij de zijnen, in veiligheid, en toen Evans eindelijk vroeg: „De orchidee?" antwoordde hij lachend: „Het bos is vol orchideeën. Ga ze maar zoeken. Misschien is er wel een zwarte bij."

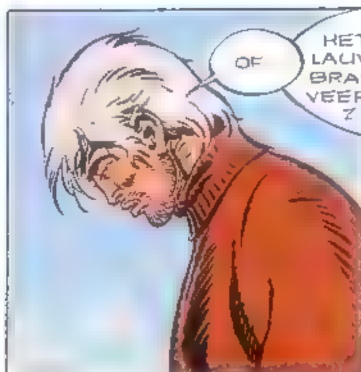
De spotlach verdween van zijn gezicht toen hij verklaarde: „De blanken hebben me ontvoerd uit mijn eigen dorp, toen ik nog een jongeman was. Ze hebben me als slaaf verkocht. Ja, ze hebben me zelfs mijn eigen naam ontnomen en me één van hun namen opgedrongen. Maar nu ben ik weer Noana. U hebt me teruggebracht naar mijn volk, in de hoop dat ik u rijk zou maken. Maar Noana is de blanken niets schuldig. U mag kiezen. Ik zal u niet doden, want u hebt mij niet gedood. Ik zal u toestaan hier te leven als mijn slaaf, zoals ik uw slaaf ben geweest. En anders staat het u vrij te vluchten."

En na die woorden keerde Noana zich af en liep de wildernis in, en de Indianen keken nog even vol leedvermaak naar de verbijsterde blanke man en volgden hem toen snel en lichtvoetig. Even later stond Evans alleen in de wildernis. Te laat bedacht hij, dat hij zijn geweer had kunnen gebruiken. Maar misschien had hij er dan nu uitgezien als een stekelvarken doorboord met lange pijlen. Nog later bedacht hij dat hij Noana had kunnen volgen. Nu zou hij, zonder diens geleide, zeker verdwalen. En weer later sjokte hij door de kniehoge modder met de vage hoop dat hij in de goede richting liep. Zijn kompas was, zoals zoveel van zijn kampspullen, in de loop van de lange tocht zoekgeraakt. Hij had zich helemaal op Jozef verlaten, maar Jozef bestond niet. Jozef was een idee van de blanken geweest.

Tegen het invallen van de schemering rustte hij hijgend en koortsig uit onder een hoge boom, en uit de hoogte waaide in de avondbries iets zachtjes op hem neer: verwelkte bloembladen die zwart afstaken tegen zijn goorwitte tropenjasje. Vlindervormige, wonderlijke zwarte vormen. Evans keek naar die verbazende, fluwelen bloembladen en besefte dat hij de zwarte orchidee gevonden had. Maar wie zou hem vinden?

ROB PALLAND

TOEN ZE VLUCHTTEN ZIJN ZE HIER BLIJKBAAR IN PANIEK GERAAKT, WANT ER ZIJN ZELFS EEN PAAR AUTO'S GESNEUVELD

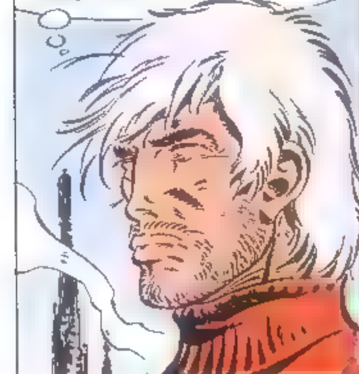

OF

NATUURLIJK, HET ASFALT IS NOG LAUW, TIJDENS DE BRAND ZAL DIT ONGEVEER VLOEIBAAR ZIJN GEWEEST

DE BANDEN ZIJN ER IN BLIJVEN STEKEN, OF GESPRONGEN!

VOOR ME UIT WORDT DE WEG DUS STEEDS SLECHTER. DAT GAAT ME DAN WEL EEN HOOP TIJD KOSTEN!

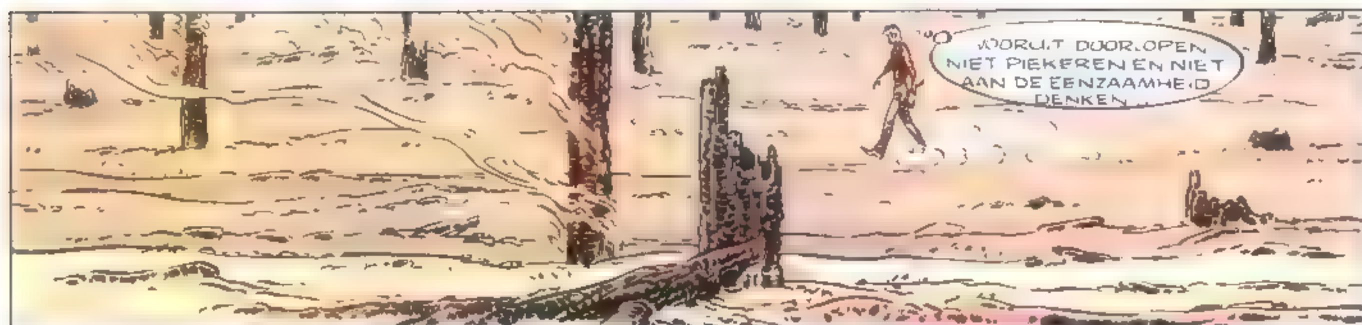

ALS IK MAAR NIET VERDWAAL DAT ZAL EEN TOER WORDEN!

NU EEN HALF UUR DEZE WEG VOLGEN EN DAN SCHUIN NAAR LINKS AFSLAAN, DAN KOM IK BIJ DE WEG DIE NAAR DE NEPTUNUSTANDEN LEIDT VOLGENS DEZE KAART HEB IK 2 ORIENTATIEPUNTEN HET ST MATHELSMEER EN DE MARMERGROEVE

EN DAN IS ER NOG IETS DE AFKOELENDE AS, OM VAN HET VUUR NOG MAAR NIET TE SPREKEN... HIER BRANDT HET NOG VOLOP

TEKENING HERMANN
TEKST GREG
VERTALING JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

EN ALS IK ERIN SLAAG ZE OP TE SPOREN, ZAL DAT OOK VOOR MIJ GELDEN!

WORDT VERVOLGD

pep puzzel

ZOEK HELEMAAL ONDERAAN HET KLEINSTE VIERKANTJE OP, EN PROBEER IN OPWAARTSE RICHTING PRECIES EVEN KLEINE HOKJES TE VINDEN. SCHRIJF STEEDS DE LETTERS OP DIE JE TEGENKOMT. ZOEK DAARNA VAN ONDER AF AAN ALLE OP-EÉN-NA-KLEINSTE BLOKJES OP, EN NOTEER ALLE LETTERS. ALS JE DAT GOED DOET, KRIJG JE EEN LIMERICK.

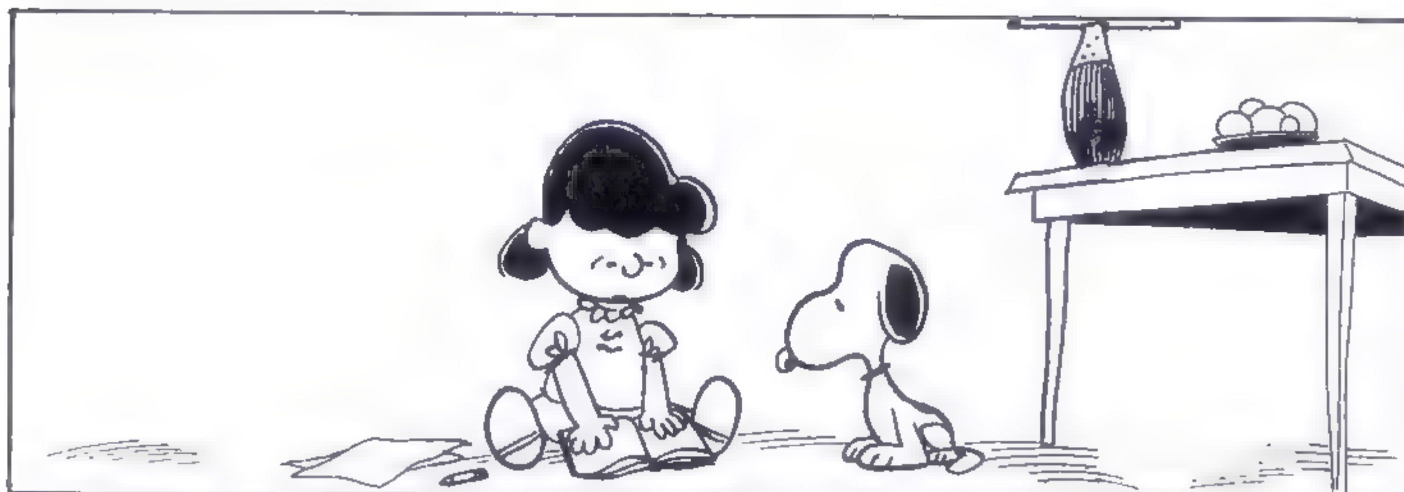
IDEE JAN MEULENDIJKS
SAMENSTELLING ROB KLAGEN

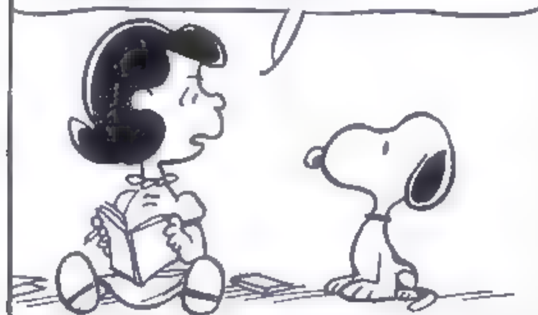
RAN | INP | RGOT
THE | MMA | USF
NAA
ANS | URS
KUI | OEP
ENC | SLA
MTH | NAE | ESCA | IJNR | ARO | W IJ N
TIG | NDZ | EDA | OZO | LAK
ETI | IJNS
DEF | OVO | SHE
ANW
TSV | ARZ
EEN | LAA | ILO

OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAGINA 3

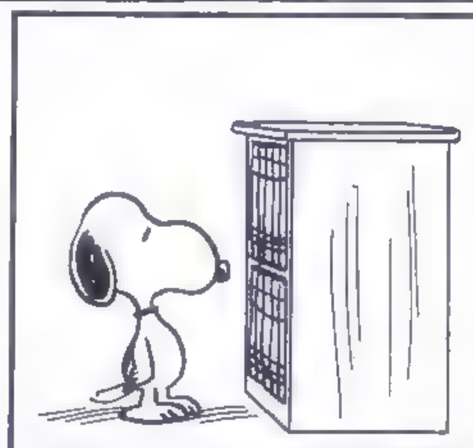
PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST: CHARLES M SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

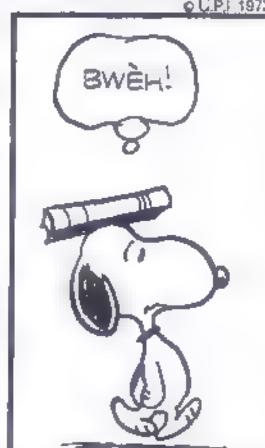

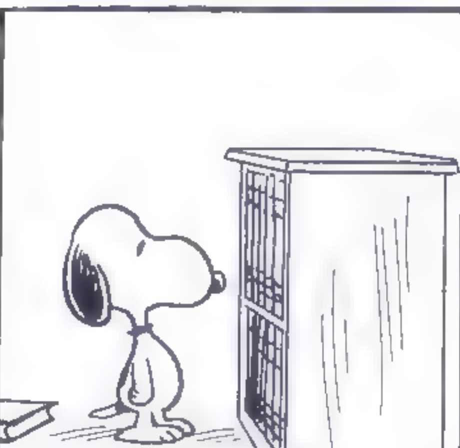

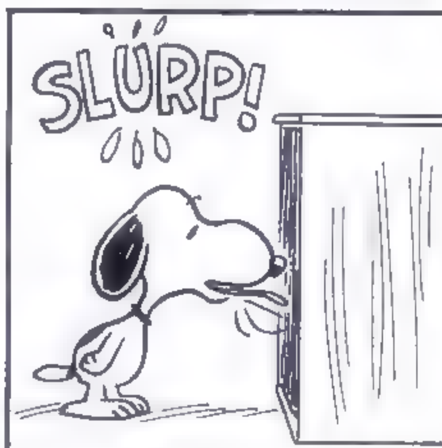

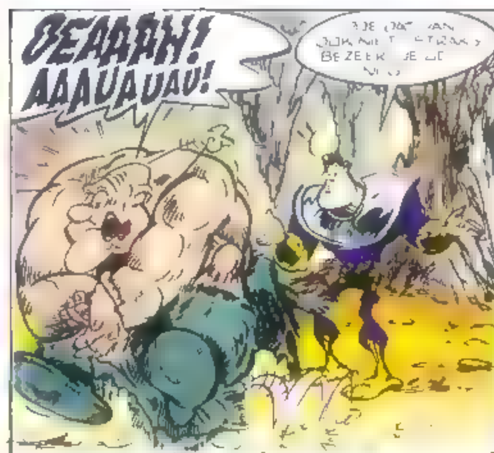

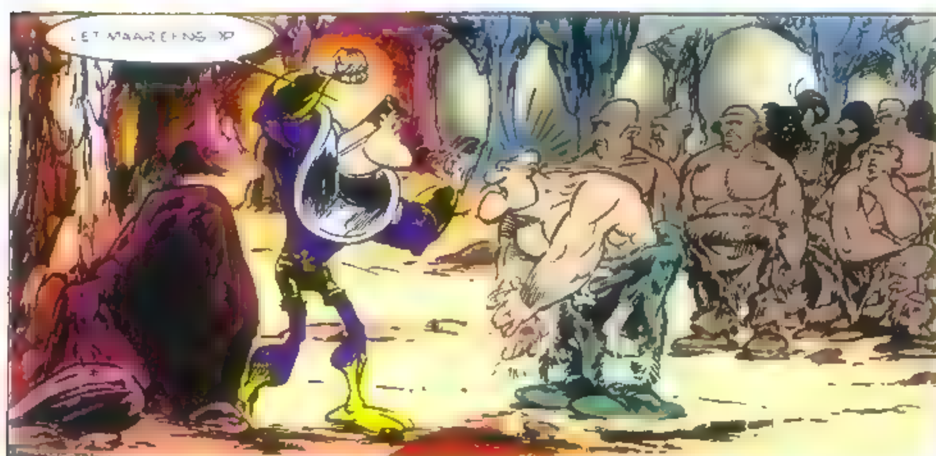

BLOOK

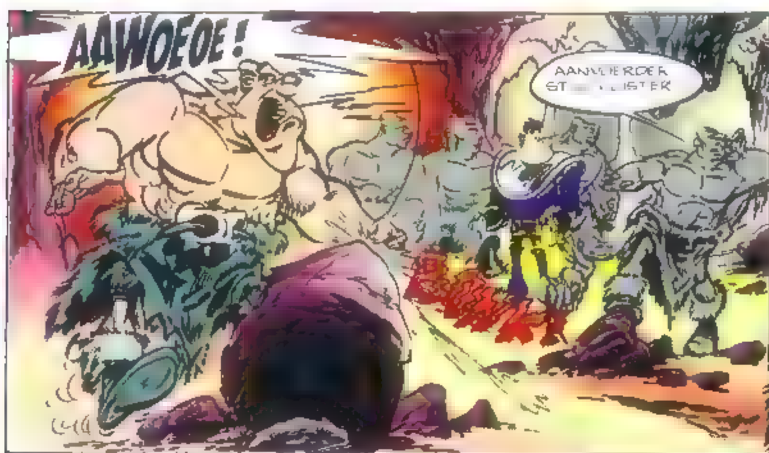

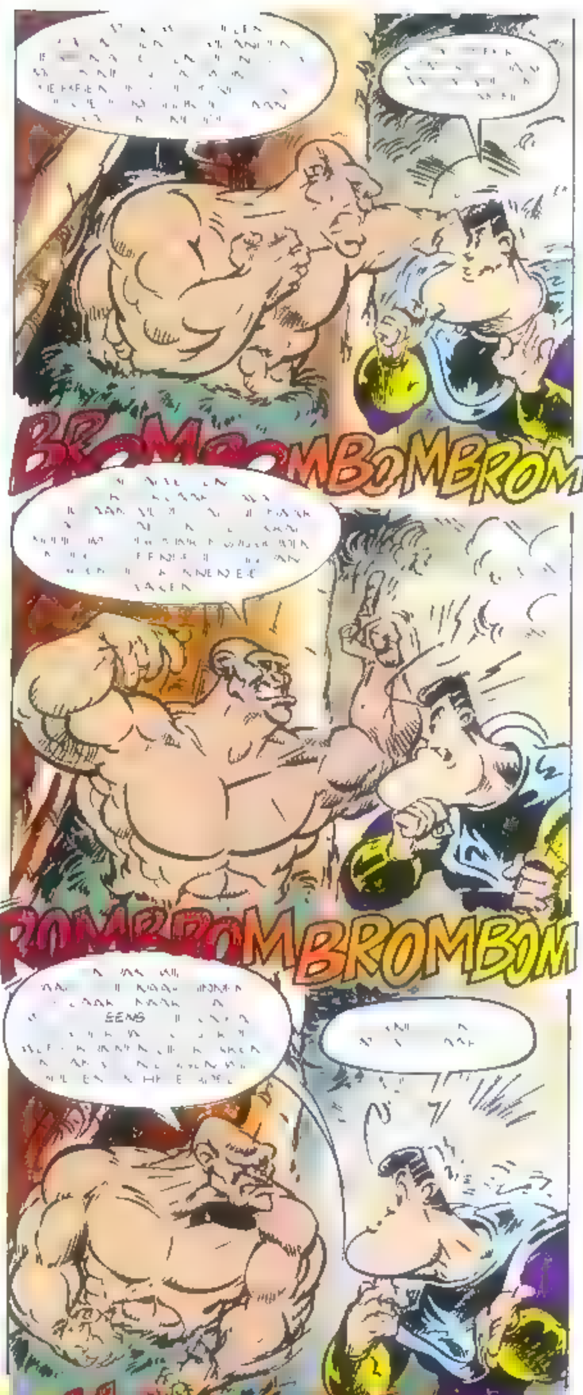

TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

de tellecten

BROM BOM
BOM BOM

BOMBROMWROMROMBOMBROMBOM

VOLG AANVOERDER!

NAAR STAD!

DOOD AAN BOLLEN

WORDT VERVOLGD

CORTO MALTESE

TEKENINGEN
EN TEKST
HUGO PRATT
VERTALING: CONSTANCE RAEBEL

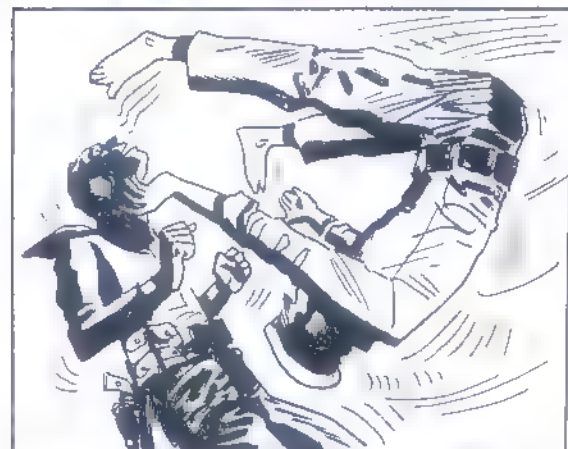
ontmoeting in bahia

WORDT VERVOLGD

pep plaat

RED ARROWS

door Herbert Meijer

XR986

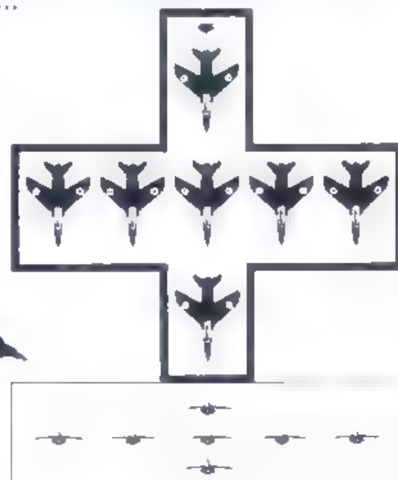
.. eén van de „Yellow Jacks", de voorlopers van de „Red Arrows" .

RED ARROWS

Op deze pagina vier verschillende vluchtformaties en twee vluchtpatronen van de Red Arrows. Alleen de formatie linksboven heeft een officiële naam: Diamond Nine.

De Red Arrows (Rode Pijlen) is het beroemde stuntteam van de Britse luchtmacht en maakt deel uit van de centrale vliegschool (CFS) van de Royal Air Force, gevestigd in Little Rissington.
Daar wordt door de leden van het team een groot gedeelte van het jaar hard en intensief getraind. Dat mag ook wel, want als je ooit eens een stuntteam aan het werk hebt gezien, weet je dat het kleinste foutje rampzalige gevolgen kan hebben. Bij de opleiding wordt dus weinig aan het toeval overgelaten. Een stuntvlieger moet niet alleen een uitstekend piloot zijn, maar ook een enorm aantal vlieguren op z'n naam hebben staan. Nòg belangrijker misschien is het feit dat het je moet liggen, want niet iedereen is voor dit vak in de wieg gelegd. De Red Arrows vliegen in vuurrode Folland „Gnat" straalvliegtuigen, die bij de R.A.F. gebruikt worden als straaltrainers. Het zijn kleine, wendbare machines (spanwijdte 8 meter, lengte 10 meter), uitgerust met een Bristol Siddeley „Orpheus" turbojet (maximum snelheid Mach 0.95) en kunnen een hoogte bereiken van ongeveer 16.000 meter.
De voorlopers van de Red Arrows waren de Yellow Jacks, die oorspronkelijk alleen de taak hadden de Folland „Gnat" te testen als stuntvliegtuig. Aangezien zij daarvoor nogal wat vreemde capriolen moesten maken, werden de toestellen uit veiligheidsoverwegingen geel geschilderd. Zo vielen ze in de lucht duidelijk op.
In 1965 werden ze opgevolgd door de Rode Pijlen die hun eerste demonstratievlucht gaven boven het Franse Le Bourget. Hun team bestond toen uit negen toestellen. In 1971 verongelukten twee vliegers tijdens het uitvoeren van de beruchte „roulette". Sindsdien is dit vluchtpatroon voor leden van het team taboe. Maar ze stunten verder, met z'n zevenen...

NIEUW! actueel! EXTRA!

Wie gaat op stap met PIETJE PEP?

VAARWEL, VADER

Nu de tijd weer naakt, waarin de VAKANTIEPLANNEN van zolder worden gehaald, en waarin de *kriebel van het trekkersbloed* door ieder's aad'ren stroomt, kunnen WIJ niet achterblijven! Voor *allen* die net achter de „Robusta" en buiten de LIFT visten, hebben wij IETS OP ZIJN GEBIED GEHEEL NIEUWS *in petto!* Ook de SMALSTE beurs kan nu het genoegen smaken van een geheel bezorgde reis (trip, tocht) naar den vreemde, te land, ter zee of in de lucht, WAAR OOK ter wereld!

Reis naar

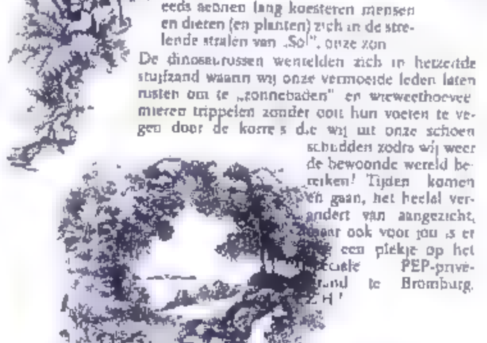

Wie dacht, dat Moeder Natuur niet voor hem/haar was weggelegd, ... z.,n. ook voor bleekneusjes uit de grote stad bracht Zij nog bomen! Zie hoe de appelen ... de apen gapen, de dassen brassen. Steek een vinger in ECHTE Aarde leef, woel, wurm, kruip. Snuif OP die geur van (wat zullen we nou weer verzinnen om jullie te bedotten). Wat is knusser dan scrabbelen in een tent, geteisterd door stormweer en ontij? „Moe, mag ik nog een kop anijsmelk?" Woei! Woei! „Zeker, jongen!". Zeker, meisjes, laat ook jullie dit genoegen niet ontgaan

de zon

Reeds aeonen lang koesteren mensen en dieren (en planten) zich in de strelende stralen van „Sol", onze zon. De dinosaurussen wentelden zich in hetzelfde stuifzand waarin wij onze vermoeide leden laten rusten om te „zonnebaden" en wieweethoeveel mieren trippelen zonder ooit hun voeten te vegen door de korrels die wij uit onze schoen schudden zodra wij weer de bewoonde wereld bereiken! Tijden komen en gaan, het heelal verandert van aangezicht, maar ook voor jou is er een plekje op het ...ciale PEP-privé-...and te Bromburg. ...H'

RUST EN STILTE

Door welk een gruwelen wordt onze jeugd verpest! Kon men vroeger UREN over stille landweggetjes en lommerrijke dreven kuieren zonder de kans te lopen overreden te worden, tegenwoordig staan allerhande IJzeren voertuigen klaar zonder schroom en dralen) om de argeloze passant van het leven te beroven. En niets wijst erop dat aan deze WANSTAND een verkwikkelijk einde komt!

Onze Directie besloot in te grijpen. Onze Directeur de heer D.J. Recteur, geheel in de greep van mededogen met zijn geliefd publiek, besloot geheel en alles baatzuchtig zijn koel bewasemd park (fonteinen) en grazige weiden ter beschikking te stellen. Hij komt altijd op de fiets naar zijn werk, dus zijn auto laat hij thuis. Dat scheelt alweer. En ook onze Hoofdredacteur doet een duit in het zakje. „Waar een wil is, is een weg" zei hij ons

„En waar gebakt words, vallen spaanders". In zijn algemeenheid is dit wel waar, natuurlijk, maar voor wij tot DADEN overgaan, willen we eerst UW OPINIËN aan een desgaand onderzoek onderzoeken.

Wat nu te doen? Voor beide standpunten valt immers iets te zeggen. GEEF ONS (mij) UW (jouw) MENING! Ik geloof niet dat wij nog ruimte hebben voor een Bon, maar .. ach, toch? Allez, als het moet doen wij het zonder DE ALLERLANGSTE REACTIE ZULLEN WIJ PLAATSEN! Ook vragen en opmerkingen, op en/of over andere/dergelijke/diverse gebieden zijn welkom! Stuur maar naar mij, het komt wel aan.

PIETJE PEP

Ga terug naar Moeder Natuur!

Hei, wie gaat er mee? Wie trotseert de elementen (PEP, zon en aarde)? Deel het geklok der nachtegalen, de erosie van de aardkorst, het scheppen van nieuwe problemen, en SLA TOE!

GA MEE!

Vul in die bon, leg ons uit wat je hebben wilt en waarom, teken niet op antwoord, maar GA MEE! Ga Mee! Ga mee! Etceterera.

Ik, ...
Te ... .
(waar precies?) ... .
(O ja)
Verklaart Zich Bereid Te Wachten Op Inlichtingen
Tot Hij Of Haar Een Ons (100 gr.) Weegt. Aan De
Deur Wordt Niet Gekocht.
Verder is Hij/Zij van Mening dat

PHILÉMON

AUW!
TSJAK!

PSJ
DUIK DAN! ... DUIK

KLAK!
ROEIEN JULLIE ZIJN TOCH GEEN WEESHUISMEISJES!

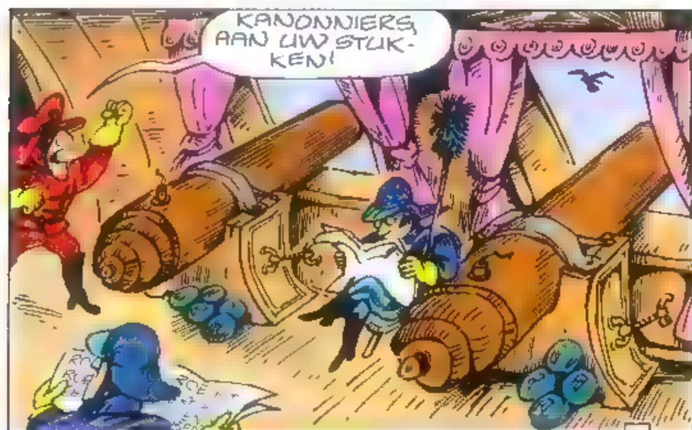
ZE HEBBEN ONS GEHARPOENEERD, KAPITEIN. WE KUNNEN NIET DUIKEN!
ATLANTIS OCEAAN

GOED DAN SLAAN WE TERUG BAKBOORDLUIKEN OPEN!

PSJ
KLAK KLAK! KLAK! KLAK KLAK!

DOOR FRED
VERTALING JAN VAN ERF

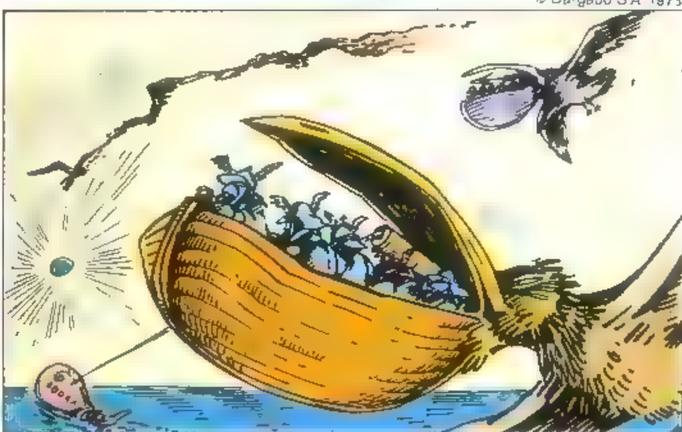
het luchtkasteel

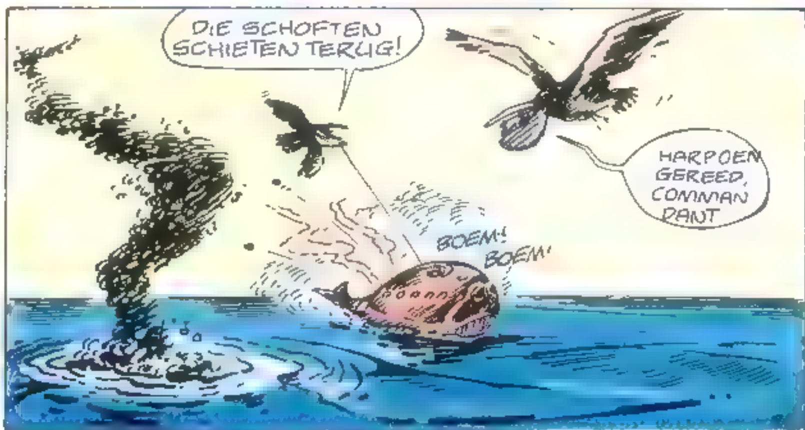

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

HET ONDIER HEEFT ZIJN GROTE BROERS OOK MEEGEBRACHT LUCIUS!

HOE WEINIG MENSEN ZULLEN DIT OOIT AANSCHOUWD HEBBEN!

WILLY LOHMANN

de mcaber expeditie

WORDT VERVOLGD

OLIVIER BLUNDER

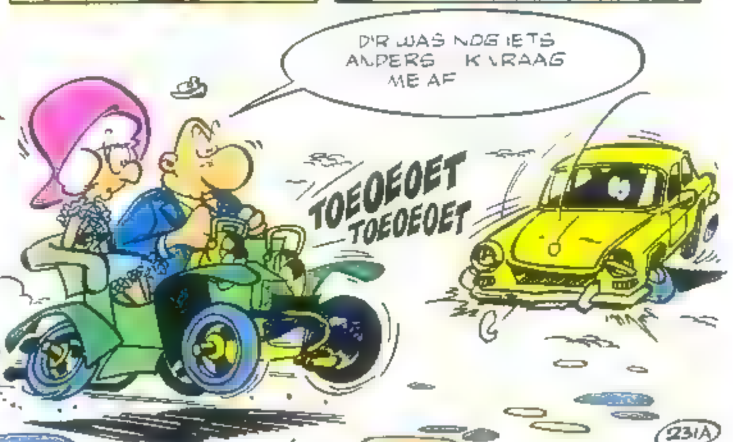

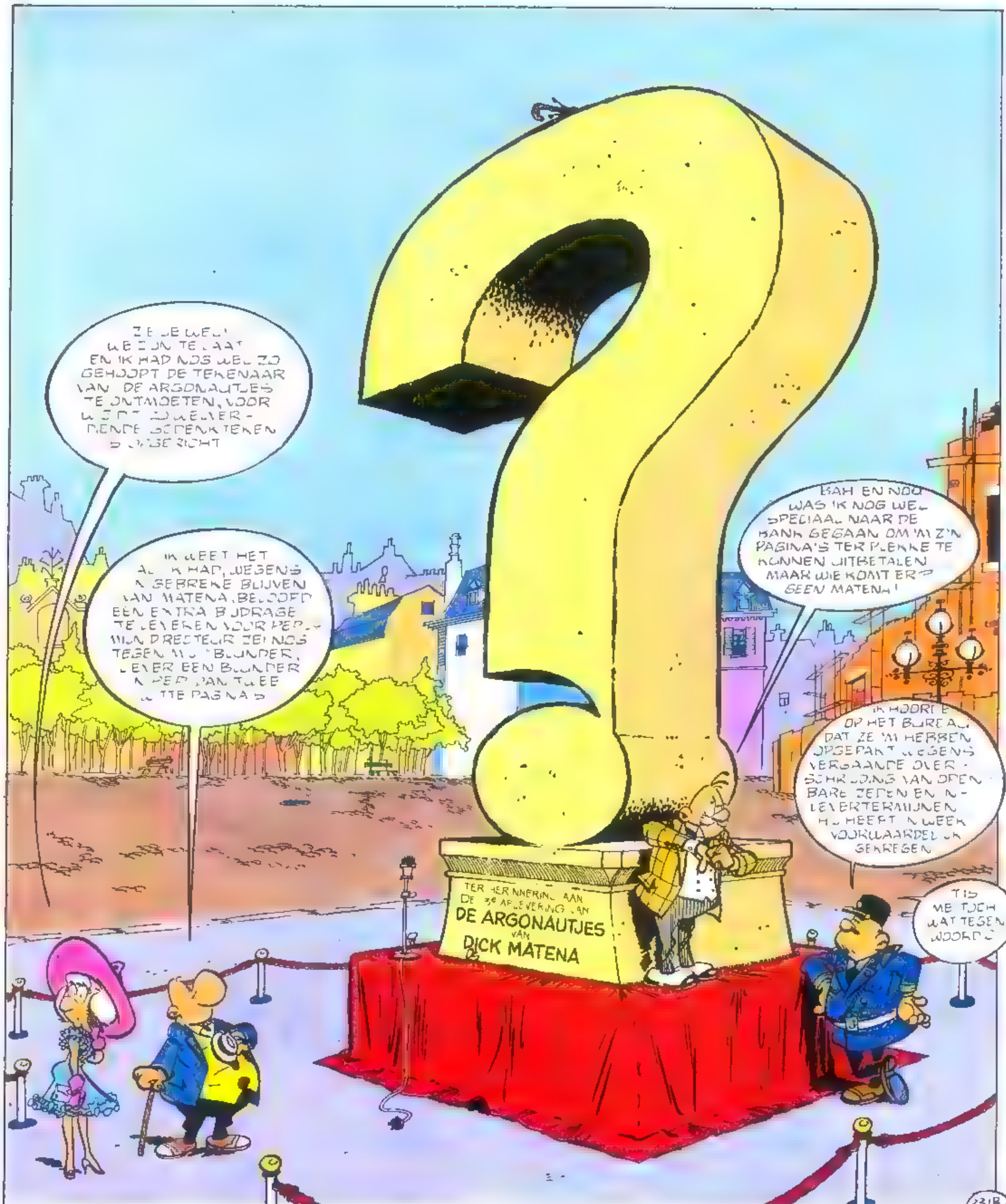

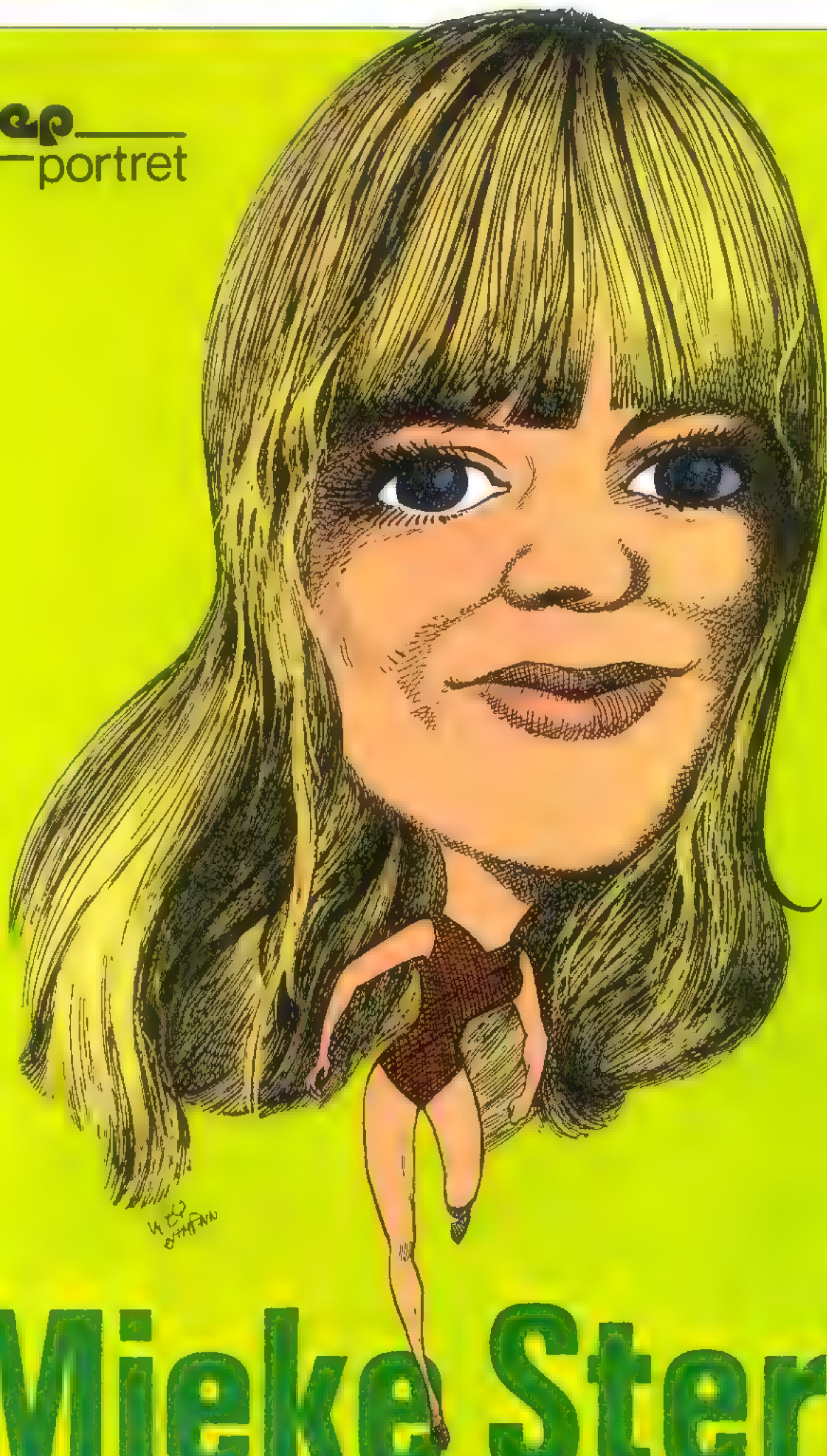

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

matelaat

DE ARGONAUTJES WORDEN VOLGENDE WEEK VERVOLGD

pep portret
Mieke Sterk

tekening: Willy Lohmann   tekst: Anneke van Wissen

Mieke Sterk maakt al ongeveer acht jaar deel uit van de Nederlandse atletiektop. In die tijd is ze meermalen Nederlands kampioene geweest en heeft ze vele records op haar naam gebracht. Zij is specialiste in het hordenlopen en raast supersnel de sprintnummers af. De vijfkamp heeft ze vaarwel gezegd, aangezien dit atletiekonderdeel te zwaar en te tijdrovend voor haar werd. Tijdens de Olympische Spelen in 1968 in Mexico behoorde ze tot de estafetteploeg die een wereldrecord liep. De limiet die vorig jaar voor de Olympische Spelen in München gesteld werd, heeft zij net niet gehaald (op 0,1 seconde na). Dit was mede te wijten aan het feit dat haar moeder vlak voor de Olympische Spelen bij een auto-ongeluk om het leven is gekomen. Mieke: „Ik moest toen een tijd lang in Frankrijk blijven om allerlei nare zaken te regelen, en ook om mijn vader en vriend, die ook bij het ongeluk betrokken waren, regelmatig in het ziekenhuis daar op te zoeken. Door die hele affaire heb ik me al met al niet goed kunnen voorbereiden op de wedstrijden. Achteraf ben ik blij dat ik in München niet heb meegedaan, gezien de afschuwelijke gebeurtenissen, die zich daar hebben voltrokken."

Mieke is een van de weinige topsporters, die politiek en maatschappelijk geëngageerd zijn. Zo weigerde ze deel te nemen aan de Europese atletiekkampioenschappen in Athene in 1969, „omdat ik me beslist niet kon verenigen met het kolonelsregime in Griekenland." Wel bleef Mieke in Mexico, terwijl daar de studentenrevolutie bloedig werd neergeslagen. Mieke hierover: „In Mexico ben ik gebleven, ja. Ik haal niet álles over één lijn. Als je zo gaat redeneren kun je alleen nog maar in Engeland, Frankrijk en de Skandinavische landen lopen en daar zijn bijna geen atletiekwedstrijden. Het ligt aan de mate van geïnformeerdheid of je wél of niet iets doet. 't Oostblok is ook geen pretje, maar daar ga ik wel heen. Maar Griekenland in 1969, dat vond ik nog wel wat uithalen als ik weigerde." Over het onderwerp sport en politiek is Mieke bijzonder fel. „Sport en politiek kun je natuurlijk niet scheiden. Het beroerde is alleen dat niemand in de politiek momenteel een visie heeft op sport. Ze hebben me toentertijd gevraagd toespraken te houden tijdens een verkiezingskaravaan van de PvdA. Ik heb dat geweigerd, hoewel ik de PvdA toch een goede partij vind, die me verder wel aanspreekt. Trouwens, geen énkele partij heeft een visie op de sport."

Mieke heeft het ook vaak aan de stok gehad met de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie. De Atletiekbond heeft Mieke tijdelijk geroyeerd. Ze werd uitgesloten voor uitverkiezing in landenploegen en zou ook niet in aanmerking komen voor de Olympische Spelen in München, omdat ze zich in woord en geschrift onheus had uitgelaten over de KNAU en enkele atleten. Mieke ging echter in hoger beroep en na veel geharrewar kreeg ze tenslotte een berisping. Met voldoening constateert ze, dat door haar enigszins recalcitrante houding „mede een soepeler wind is gaan waaien" door de atletiekgelederen. Op de vraag waarom ze nog steeds (Mieke is 27 jaar) de atletieksport blijft beoefenen antwoordt ze: „Je kunt wel veel negatieve dingen van die sport zeggen, maar er zijn ook ontzettend veel positieve dingen. Het is erg goed om je lichamelijk in te spannen. Het is een heerlijk gevoel als je een wedstrijd goed gedaan hebt. Ik vind het zalig om te lopen en ik hou ervan om lekker fanatiek te doen. Ik heb altijd te veel energie, sportbeoefening is voor mij eigenlijk noodzakelijk."

Mieke ziet het met de huidige Nederlandse Atletiek niet meer zo zitten: „'t Is allemaal naatje met de atletiek hier. Internationaal gezien zijn we nergens meer. In Nederland win ik nog wel, want van concurrentie is nauwelijks meer sprake. Miep van Beek, mijn belangrijkste concurrente bij het hordenlopen, is ook al uit de atletiek gestapt en is nu overgegaan op handbal. Ja, we zitten duidelijk te wachten op nieuw talent."

Mieke heeft tegenwoordig minder tijd om zich voor de volle 100 % bezig te houden met atletiek. Vorig jaar is ze afgestudeerd aan de Sociale Academie in Amsterdam. Mieke is inmiddels getrouwd en woont op een steenworp afstand van het Muiderpoort Station. Momenteel is ze vijf dagen in de week werkzaam als cultureel leidster in een vormingsinstituut voor werkende jongeren te Zaandam, „De Voorslag." Zelf zegt ze hierover: „Het is nauwelijks te doen om naast dit inspannende werk, dat eigenlijk dag- en nachtwerk is, nog eens vijf keer in de week hard te trainen. Toen ik nog studeerde, had ik daar ruimschoots de tijd voor. Nu moet ik 's morgens om zeven uur m'n bed uit en ben ik pas 's avonds tegen zessen thuis. Dan moet ik me nog eens bezighouden met huishoudelijke karweitjes, want er moet tenslotte ook eten op tafel komen. Nee, 't valt echt niet mee."

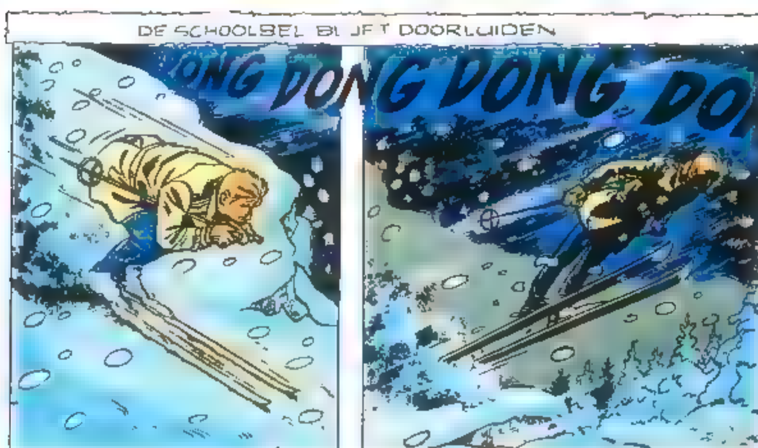
Mieke traint nu tweemaal in de week in de oude RAI en één keer in de duinen bij Castricum, dit alles nog steeds onder leiding van Wil Westphal. Ze bereidt zich voor op de Nederlandse indoor atletiekkampioenschappen en hoopt ook uit te mogen komen bij de Europese indoor atletiekkampioenschappen die op 10 en 11 maart in het Ahoy-paleis in Rotterdam worden gehouden. Wij wensen haar daarbij alle succes toe.

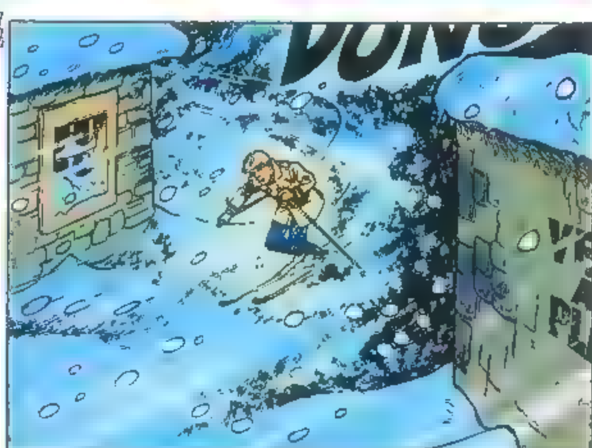
RIK RINGERS

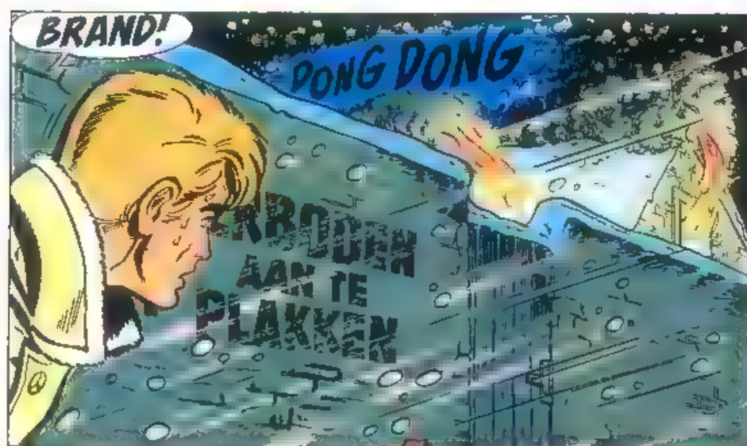

MAAR HELP JE HEM NIET? WE
VERDRAAD DAT ZOU WEL 'NS DE VERKLARING KUNNEN ZIJN!

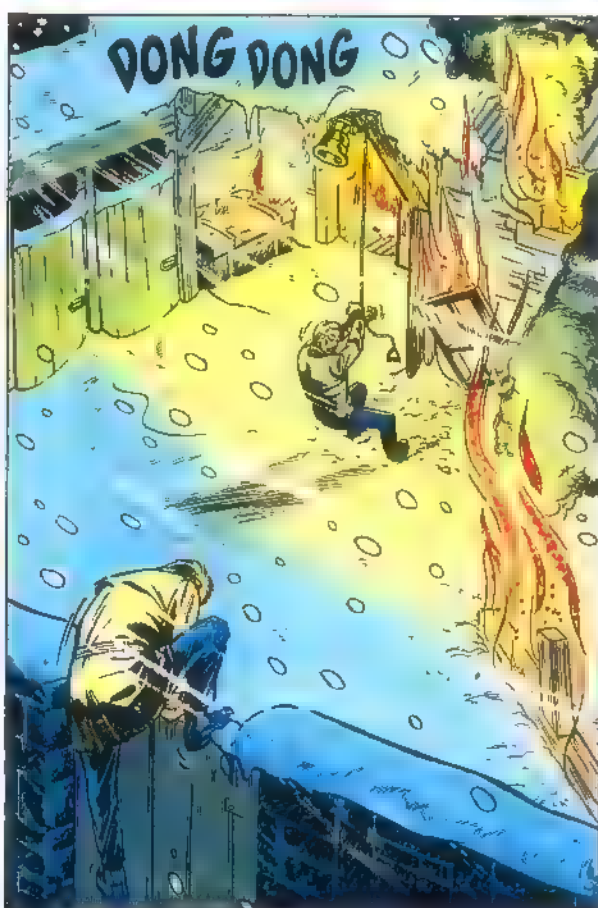

HELP DE COMMISSARIS! EN KOM DAARNA DIRECT NAAR HET DORP!
DONG DONG

VERDORIE, WAAROM BEN IK OOK MET RIK MEEGEGAAN IK HAD GE-WOON THUIS MOETEN BLIJVEN, DAN HAD IK EEN RUSTIGE VA-KANTIE GEHAD!

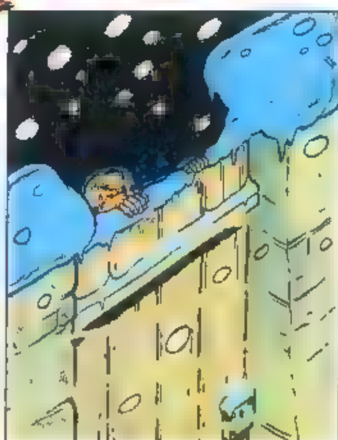

DE SCHOOLBEL BLIJFT DOORLUIDEN
DONG DONG DONG DONG

BRAND!
DONG DONG
VERBODEN AAN TE PLAKKEN

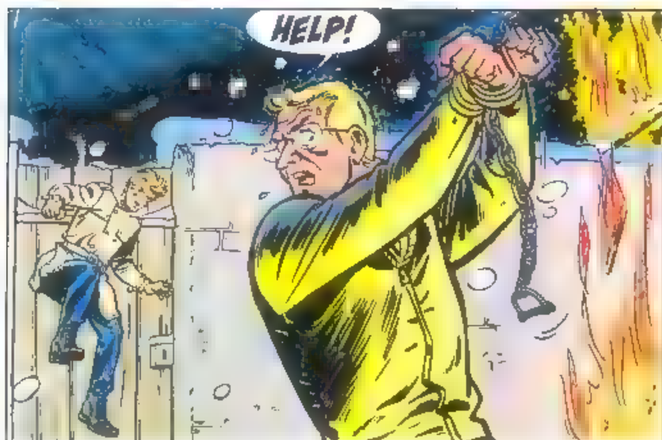

DONG DONG

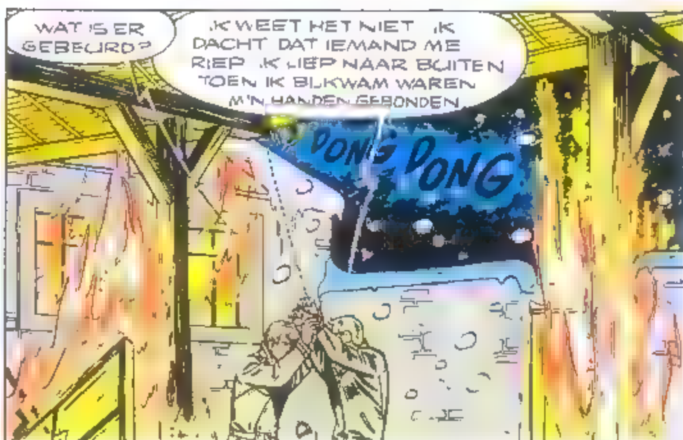

HELP! HELP!
DIE DEUR ZIT OP SLOT

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
DUCHATEAU
VERTALING RITA RAS

spoken in de nacht

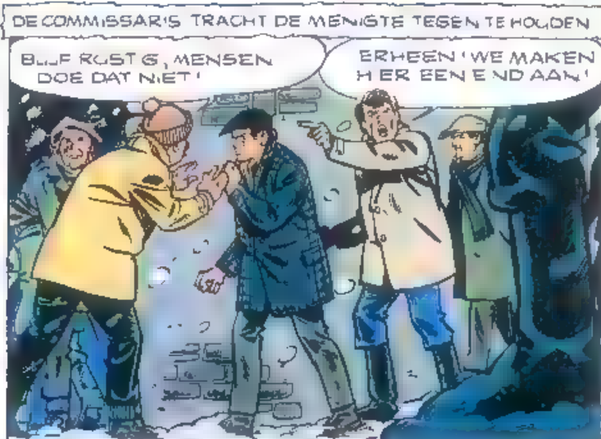

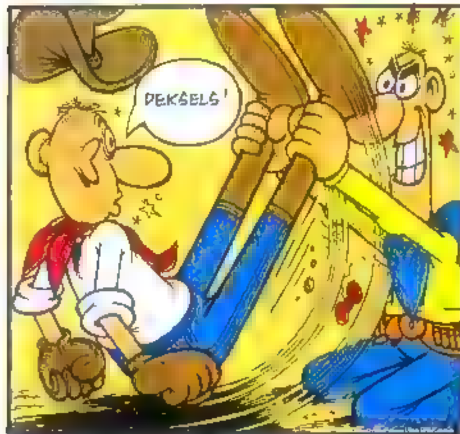
WORDT VERVOLGD

KIPPEOOG

DAT WAS MIJN KIJK OP DE ZAAK! MAAR EH. WAT BROMDE JE ZOJUIST EIGENLIJK OVER DE SHERIFF!? HEE ZEG OP!
JA JA. EVEN OP ADEM KOMEN

TEX REVOLVER VERTELT COCCO BILL HET HELE GEVAL OVER GOUDEN TANDEN, GOUDKLOMPJES, EN GOUDDORSTIGE SHERIFFS. VOORAL DE TROUWELOZE MANIER VAN DOEN VAN BULL PAREDINO WORDT HELDER TOEGELICHT.

DUS. BULL HEEFT JE UIT DE GEVANGENIS MEEGENOMEN...? EN TOEN HIJ WAS WAAR HIJ WILDE ZIJN, WILDE HIJ JOU ZOMAAR KOUD MAKEN.? HUM!...
JE GELOOFT ME NIET, HE? MAAR IK ZAL MET FEITEN AANTONEN DAT IK GELIJK HEB!

DEKSELS!

HIER HEB JE JE FEITEN! IK BEN EEN MISDADIGER, DENK JE NIET? INDERDAAD, JE BENT OVERGELEVERD AAN DE GENADE VAN DE MAN ACHTER HET PISTOOL.

IK KAN JE IN JE VOORHOOFD SCHIETEN. MAAR ALS IK JE NU DIT PISTOOL GEEF, GELOOF JE DAN NOG DAT IK EEN BANDIET BEN..?

WELL IK MOET ZEGGEN MAAR IK SNAP NOG ALTIJD NIET
BULL WOU AL HET GOUD (DAT NIET BLEEK TE BESTAAN) ZELF HOUDEN! DAAROM MOEST HIJ MIJ EERST UIT DE WEG RUIMEN. EN DAN ZOU HIJ ZEGGEN

WACHT 'NS EVEN..TOEN JE DE SHERIFF AAN DIE BOOM VASTBOND WIST JE NOG NIET DAT DAT GOUD NIET BESTOND.. WANNEER HEB JE ONTDEKT DAT DAT KLOMPJE MAAR EEN GOUDEN TAND WAS?

DAT WEET IK NOG MAAR PAS.. DIE CHEROKEE DIE JE ZAG WEGVLUCHTEN HAD IK JUIST "GEINTERVIEWD". DIE KEREL WAS BEZIG WAT KLEIN GELD TE TELLEN DAT HIJ IN DIE KUIL BEWAARDE

DAT HAD HIJ VERDIEND MET ZIJN "ZAAKJES" MET EEN ZEKERE MAC KADAVER, EEN BIERBROUWER UIT BLABLA CITY.. DIE INDIAAN, JAN-MET-DE-STAARTJES, VERKOOPT STIEKEM DE BLINDE KIPPEN DIE ZIJN MENSEN LIEFDEVOL OPFOKKEN. HIJ ZEGT THUIS DAT EEN POEMA DIE KIPPEN OPEET! MAAR DIE BROUWER KOOPT ZE ALLEMAAL OP! BEGRIJP JE WEL?
JA DA'S DUIDELIJK

EEN BLINDE KIPPEN-HANDELTJE TUSSEN DIE CHEROKEE EN DIE BIERBROUWER. MAAR DE CHEROKEES ZIJN DE ENIGEN DIE DAT SOORT KIPPEN MOGEN KWEKEN! DUS HET IS EEN ZWARTE HANDEL.!

DE INDIANEN HEBBEN DAT RECHT GEKREGEN VAN DE REGERING, OMDAT HET DE MEEST NUTTELOZE KIPPEN ZIJN DIE ER BESTAAN. WAT MOET DIE MAN TOCH MET AL DIE BLINDE KIPPEN? ZO VEEL! WAT DOET HIJ ER TOCH MEE.?

HIJ BROUWT ER BIER VAN NEE, DAT IS GEEN GRAPJE!
HIJ DOET HET SERIEUS BEGRIJP JE HET NOU?
JA HET IS TENSLOTTE EEN BIERBROUWER. EN BROUWERS

BROUWEN BIER! EN HIJ DOET DAT VAN BLINDE KIPPEN! DAT IS EEN GROF MISDRIJF DRANKVERVALSING! DAAR STAAT WEET IK HOEVEEL JAAR OP! NOU SNAP IK WAAROM ZE MIJ UIT DE WEG WILDEN RUIMEN..

MIJNHEER MAC KADAVER VOND HET MAAR NIETS DAT IK IN BLABLA CITY RONDSCHARRELDE! VANDAAR DIE AANSLAGEN. MAAR DIE MAC KADAVER KRIJGT ZIJN VET!

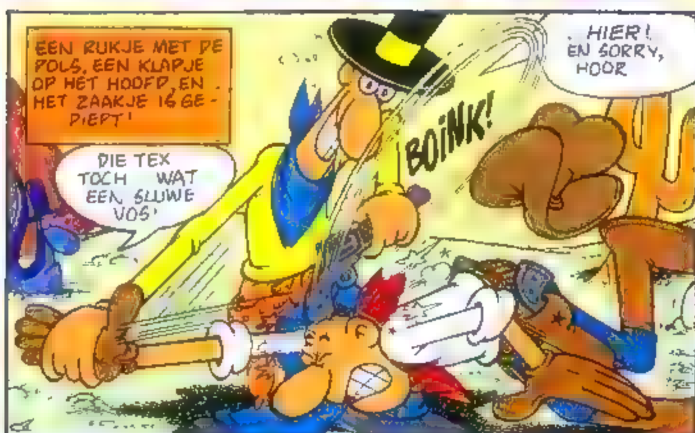
cocco kakel

VERTALING JAN VAN ERF

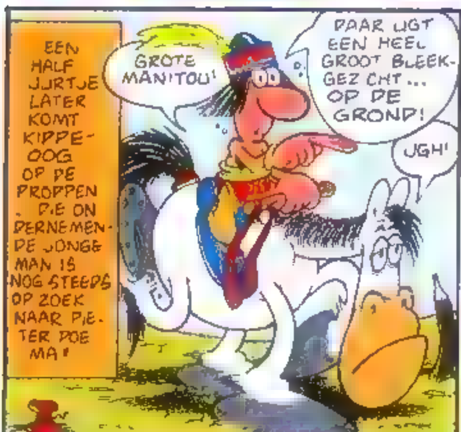

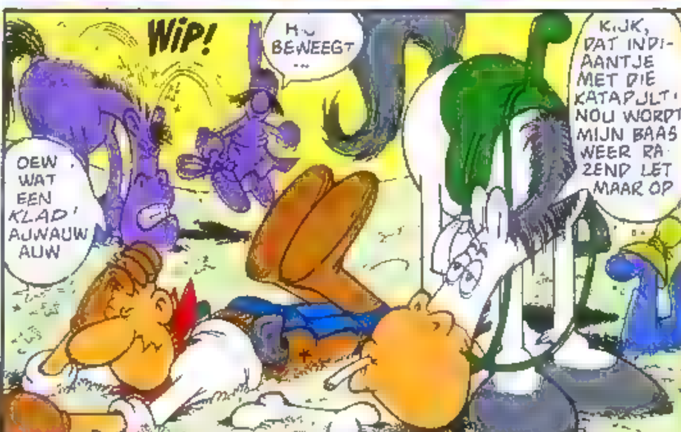

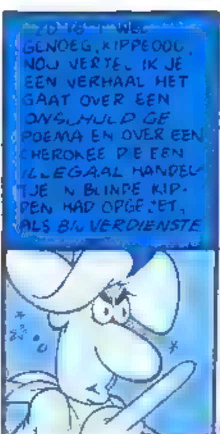

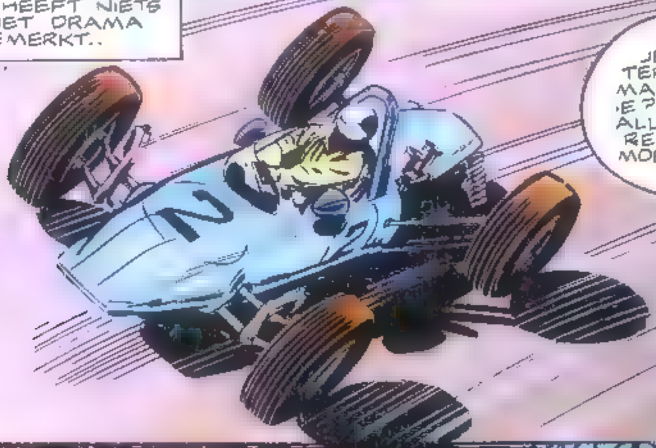

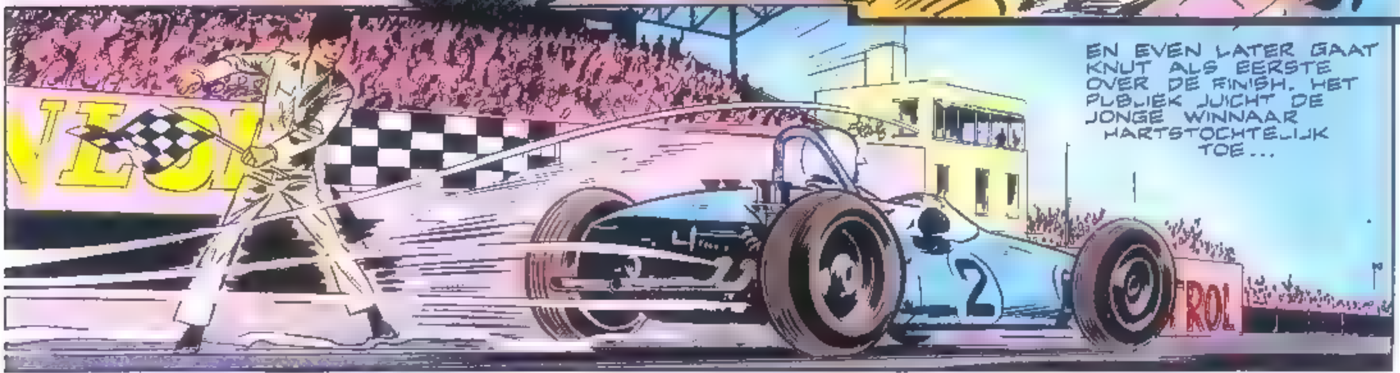

WORDT VERVOLGD

KNUT ANDERSEN

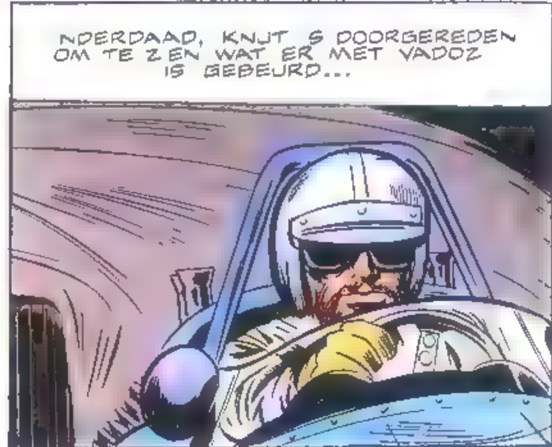

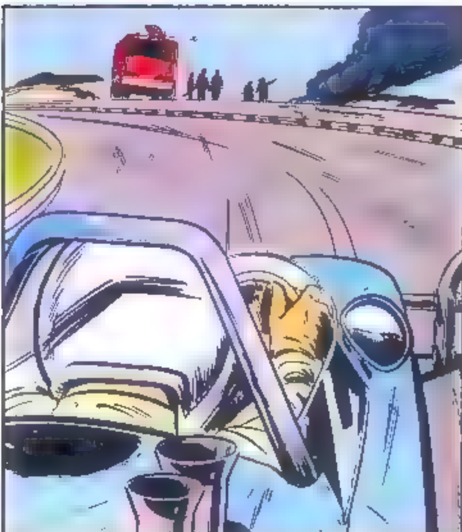

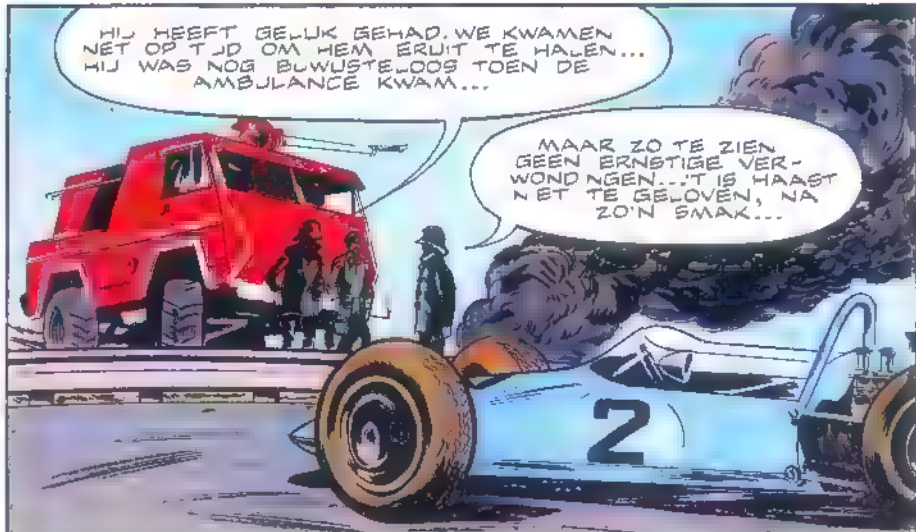

TEKENINGEN EN TEKST ALBERT WEINBERG

VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

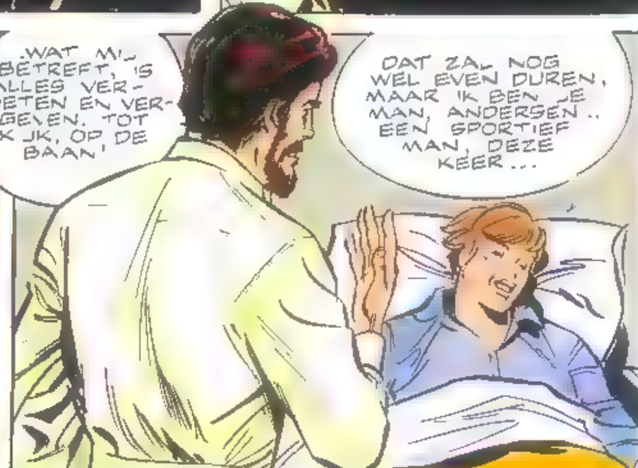
de gouden distel

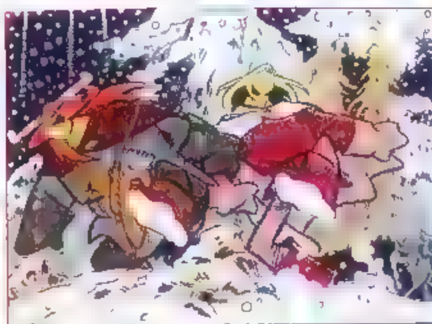

EINDE VAN DEZE EPISODE

pep's lonely hearts club

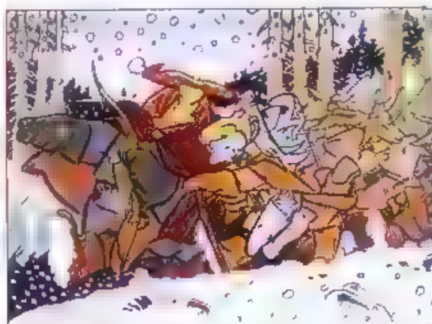

ZIE JE ZE ALLEMAAL?

ER IS EEN HEEL DOMME TEKENAAR BIJ DE *PEP*. BIJ HET NATEKENEN VAN HET BOVENSTE PLAATJE HEEFT HIJ WEL 271 069 FOUTJES GEMAAKT. KAN JE ZE ALLEMAAL VINDEN?

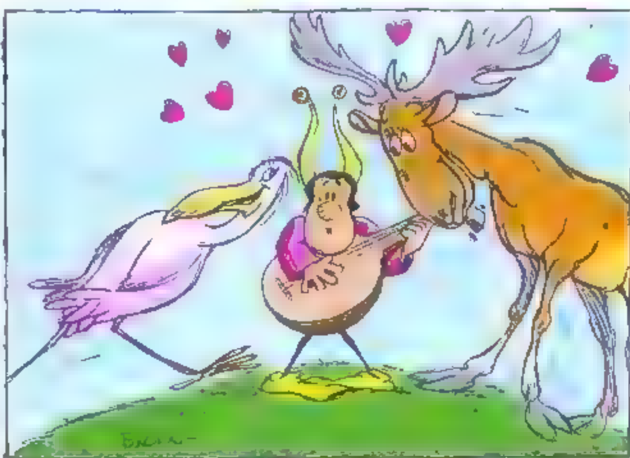
OPLOSSING.
1.sneeuwvlokje
meest linkse d
rechtse wolf,
schoen van Tho
501.sneeuwvlok
van Grote Pyr,
rechter snorpu
snorpunt van G
stam van meest
teen van Thor;
21 978 sneeuwv
tand linkerwol
den, 57 899 sn
Grote Pyr, 71
rechter wolf;
linker wolf, 1
van Thor, .34
wolf, 155.555.
176.990 sneeuw
lok van Thor,
rechter wolf;
222 222 sneeuw
Grote Pyr, 245
denneboom, 260
271.069. sneeu

nop

Frank Bjørn Jensen

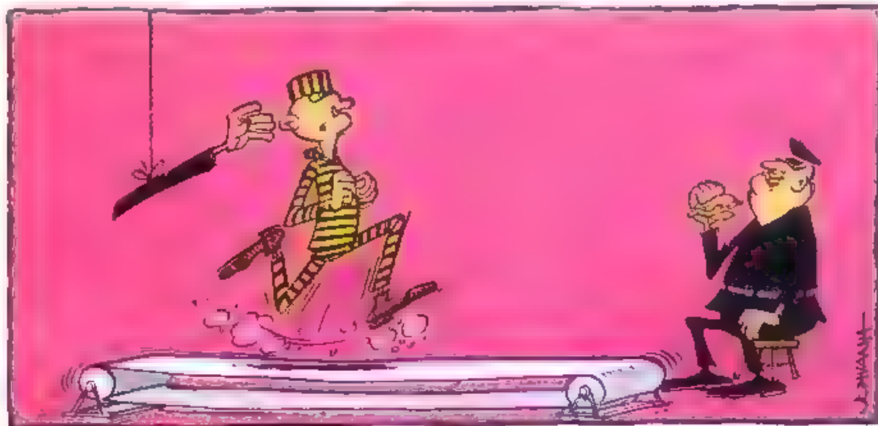

voortuluchtig

Jan van Haasteren

AVERELL DALTON

de man die sneller loopt dan zijn strepen!

TOENGA

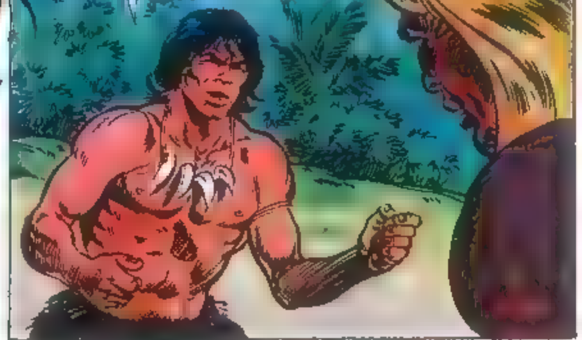
MAAR IN HET HOOFD VAN DE GHMOER TUIMELEN DE GEDACHTEN DOOR ELKAAR. DE WOORDEN VAN ROAK KLINKEN HEM WEER IN DE OREN...

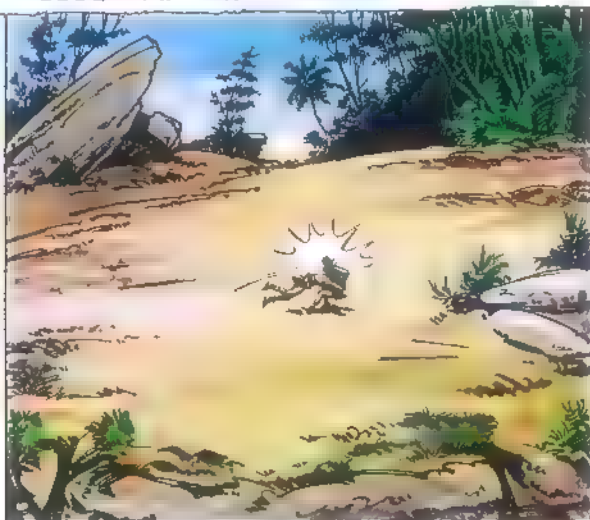
DIT KAN NIET. DEZE MAN HEEFT MIJ BELEDIGD. HIJ MOET STERVEN!

ROAK WIL VRIENDSCHAP SLUITEN MET DE GHMOERS! VRIENDSCHAP!

VRIENDSCHAP!

Door:
EDOUARD AIDANS
Vertaling: JAN DE ROOIJ

het duel

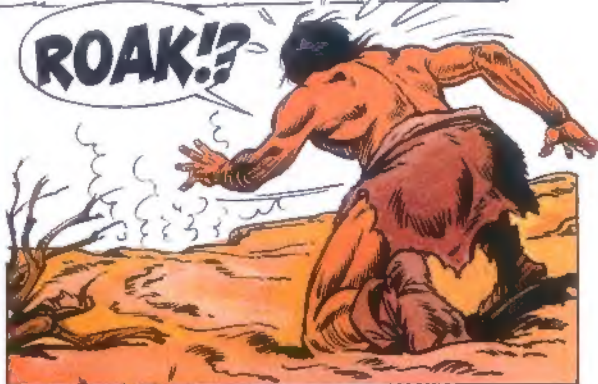
TOENGA

BOVEN OP DE ROTSEN VECHT EEN MAN MET EEN ENORME BEER ...HIJ...HIJ ZAL...

ZOALS NOEN AL VREESDE STORTEN MENS EN DIER EVEN LATER VAN DE ROTSEN NAAR BENEDEN...

TOENGA DIE MET MOEITE OPSTAAT, ZIET HET ONGELUK EVENEENS GEBEUREN...
ROAK!?

ROAK HEEFT DE BEER DIE TOENGA BEDREIGDE, VERJAAGD. WEER HEEFT HIJ HET LEVEN VAN DE GHMOER GERED. TOENGA MOET HEM HELPEN.

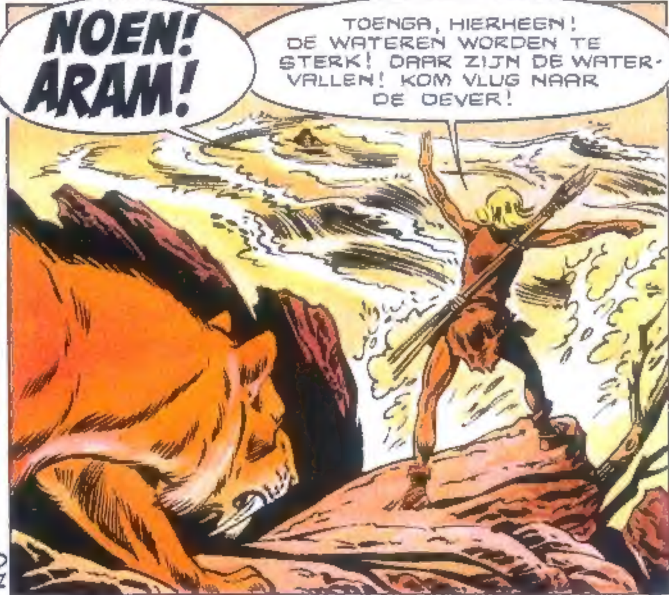

MET ENKELE SNELLE SLAGEN BEREIKT DE KRIJGER HET REUSACHTIGE LICHAAM VAN DE BEER...MAAR HET DIER IS BEWEGINGLOOS...
DE DOOD HEEFT DE BEER AL GETROFFEN. Z'N WERVELKOLOM ZAL GEBROKEN ZIJN TIJDENS DE VAL. MAAR...

...WAAR IS ROAK...TOENGA ZIET 'M NIET. ZOU HIJ OOK OMGEKOMEN ZIJN?

NOEN! ARAM!
TOENGA, HIERHEEN! DE WATEREN WORDEN TE STERK! DAAR ZIJN DE WATERVALLEN! KOM VLUG NAAR DE OEVER!

ROAK ?
NOEN DENKT DAT DE WATEREN 'M MEEGESLEURD HEBBEN NAAR DE WATERVALLEN...
KOM MEE!

DE BEIDE MANNEN BEREIKEN NA EEN MOEIZAME KLAUTERPARTIJ DE VOET VAN DE WATERVALLEN...
DAAR DRIJFT HET KADAVER VAN DE BEER!
GEEN SPOOR VAN ROAK!

LANG BLIJVEN DE MANNEN NAAR HET WOEST SCHUIMENDE WATER KIJKEN. HET LIJKT WEL OF DE DOODSKRETEN VAN ROAK DOOR HET DONDEREND GEWELD VAN HET WATER NAAR NOEN EN TOENGA OPSTIJGEN...

TOENGA IS DIEP TERNEERGESLAGEN, NIET ZOZEER DOOR DE DOORGESTANE VERMOEIENISSEN ALS WEL DOOR DE DROEFHEID DIE Z'N HART VERSCHEURT...
ROAK WAS 'N GROOT KRIJGER!
HIJ WAS DE VRIENDSCHAP VAN DE GHMOERS WAARDIG!

DAN VERWIJDEREN DE BEIDE MANNEN ZICH, VERGEZELD VAN HUN TROUWE TIJGER, VAN DE WATERVALLEN.

MAAR OPEENS...
DAAR BIJ DIE STRUIKEN BEWEEGT IETS...

ROAK!!
EINDE

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

